

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ЖИТОМИРСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ІВАНА ФРАНКА

Історичний факультет
Кафедра права та публічного управління

ІНСТРУКТИВНО-МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ
ДО ВИКОНАННЯ КВАЛІФІКАЦІЙНИХ (ДИПЛОМНИХ) РОБІТ
для здобувачів другого (магістерського) рівня вищої освіти
галузі знань 28 Публічне управління та адміністрування
спеціальності 281 Публічне управління
та адміністрування

Житомир
2025

УДК 351:378.22(072)

I 72

*Рекомендовано до друку вченою радою
Житомирського державного університету імені Івана Франка
(протокол № 2 від 03 лютого 2025 року)*

Рецензенти:

Архип Войтенко – кандидат наук з державного управління, професор кафедри економічної теорії, інтелектуальної власності та публічного управління Поліського національного університету.

Роман Небожук – кандидат наук з державного управління, доцент кафедри філософії та релігієзнавства факультету суспільно-гуманітарних наук Київського столичного університету імені Бориса Грінченка.

Петро Опанащук – кандидат історичних наук, доцент, доцент кафедри права та публічного управління Житомирського державного університету імені Івана Франка.

Укладачі:

Василь Купрійчук – доктор наук з державного управління, професор, професор кафедри права та публічного управління Житомирського державного університету імені Івана Франка.

Андрій Клочко – доктор філософії з публічного управління та адміністрування, доцент кафедри права та публічного управління Житомирського державного університету імені Івана Франка.

I 72 Інструктивно-методичні рекомендації до виконання кваліфікаційних (дипломних) робіт для здобувачів другого (магістерського) рівня вищої освіти галузі знань 28 Публічне управління та адміністрування спеціальності 281 Публічне управління та адміністрування / Василь Купрійчук, Андрій Клочко – Житомир: Видавництво ЖДУ імені Івана Франка, 2025. – 56 с.

Інструктивно-методичні рекомендації містять теоретичний матеріал щодо виконання кваліфікаційних (дипломних) робіт для здобувачів другого (магістерського) рівня вищої освіти, написання яких є складовою освітнього процесу, а саме однією із форм атестації здобувачів вищої освіти. Методичні рекомендації допоможуть здобувачам вищої освіти узагальнити і закріпити знання з навчальних дисциплін та презентувати результати своєї науково-дослідницької роботи.

Інструктивно-методичні рекомендації щодо виконання кваліфікаційних (дипломних) робіт розроблено для використання здобувачами другого (магістерського) рівня вищої освіти галузі знань 28 Публічне управління та адміністрування спеціальності 281 Публічне управління та адміністрування в процесі підготовки та написання кваліфікаційних (дипломних) робіт.

@Купрійчук Василь

@Клочко Андрій

@ Житомирський державний університет імені Івана Франка

ЗМІСТ

ВСТУП.....	4
ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ.....	5
СТРУКТУРА Й ОФОРМЛЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ.....	6
ЕТАПИ ВИКОНАННЯ КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ (ДИПЛОМНОЇ) РОБОТИ..	14
ПУБЛІЧНИЙ ЗАХИСТ КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ.....	15
ОРІЄНТОВНИЙ ПЕРЕЛІК ТЕМ КВАЛІФІКАЦІЙНИХ (ДИПЛОМНИХ) РОБІТ.....	18
СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ.....	29
ДОДАТКИ.....	31

ВСТУП

Інструктивно-методичні матеріали до виконання кваліфікаційних (дипломних) робіт для здобувачів другого (магістерського) рівня вищої освіти галузі знань 28 Публічне управління та адміністрування спеціальності 281 Публічне управління та адміністрування підготовлені у відповідності до «Положення про кваліфікаційну (дипломну) роботу у Житомирському державному університеті імені Івана Франка, з врахуванням норм і вимог чинного законодавства, зокрема законів України «Про освіту» й «Про вищу освіту», наказу Міністерства освіти і науки України від 30.04.2020 р. № 584 «Про унесення змін до Методичних рекомендацій щодо розроблення стандартів вищої освіти», «Положення про організацію освітнього процесу в Житомирському державному університеті імені Івана Франка», «Положення про протидію плагіату в Житомирському державному університеті імені Івана Франка», «Кодексу академічної доброчесності Житомирського державного університету імені Івана Франка», «Порядку організації та проведення поточного, семестрового контролю та атестації здобувачів вищої освіти із використанням технологій дистанційного навчання в Житомирському державному університеті імені Івана Франка» та інших внутрішніх нормативних документів Університету.

Кваліфікаційна (дипломна) робота є самостійним науковим дослідженням здобувача вищої освіти другого (магістерського) рівня вищої освіти, на підставі якого екзаменаційна комісія з атестації здобувачів вищої освіти визначає рівень теоретичної і практичної підготовки випускника, його готовність до роботи за фахом, приймає рішення про присудження відповідного ступеня та присвоєння відповідної кваліфікації. Кваліфікаційна робота засвідчує рівень кваліфікаційної підготовки студента за обраною спеціальністю на відповідному ступені отримання вищої освіти та виступає головним критерієм його фахової компетентності за обраною спеціальністю.

Здобувачі вищої освіти другого (магістерського) рівня вищої освіти галузі знань галузі знань 28 Публічне управління та адміністрування спеціальності 281 Публічне управління та адміністрування виконують кваліфікаційну (дипломну) роботу, відповідно до освітньої програми, на завершальному етапі здобуття вищої освіти в Житомирському державному університеті імені Івана Франка. Виконання кваліфікаційної (дипломної) роботи є поєднанням самостійної навчальної та науково-дослідної роботи здобувачів вищої освіти, що передбачає перевірку і підтвердження якості отриманих знань і вміння їх використовувати під час опрацювання теоретичних матеріалів та виконання конкретних практичних завдань з питань публічного управління та адміністрування. Вона є ефективною формою перевірки якості теоретичної та практичної підготовки випускників до роботи за обраним фахом, важливим аспектом розвитку творчого мислення і розширення знань майбутніх спеціалістів. Кваліфікаційна (дипломна) робота є підсумковою роботою, яка дає змогу виявити рівень засвоєння студентом теоретичних знань та практичної підготовки за спеціальністю 281 Публічне управління та адміністрування.

Метою виконання наукового дослідження є вирішення професійної проблеми, що ґрунтується на комплексному опрацюванні масиву наукових джерел та літератури і методів дослідження, послідовного викладання, а також практичного застосування теоретичних знань для вирішення конкретних завдань відповідно до узагальненого об'єкта діяльності магістра за спеціальністю 281 Публічне управління та адміністрування.

Атестація проводиться на основі аналізу успішності навчання, оцінювання якості вирішення випускниками задач соціальної та професійної діяльності, рівня сформованості програмних компетенцій та програмних результатів, зокрема таких як:

ПРО2. Розв'язувати складні задачі публічного управління та адміністрування, враховуючи вимоги законодавства, виявляти правові колізії та проблеми, розробляти проекти нормативно-правових актів для їх усунення.

ПРО3. Знати основні засади національної безпеки та уміти попереджати й нейтралізувати виклики і загрози національним інтересам України в межах своєї професійної компетенції. ПРО4. Використовувати сучасні статистичні методи, моделі, цифрові технології, спеціалізоване програмне забезпечення для розв'язання складних задач публічного управління та адміністрування.

ПРО6. Здійснювати ефективне управління інноваціями, ресурсами, ризиками, проектами, змінами, якістю, застосовувати сучасні моделі, підходи та технології, міжнародний досвід при проектуванні та реорганізації управлінських та загально-організаційних структур.

ПРО7. Уміти розробляти національні/регіональні програмні документи щодо розвитку публічного управління, використовуючи системний аналіз і комплексний підхід, а також методи командної роботи.

ПРО11. Розробляти обґрунтовані управлінські рішення з урахуванням питань європейської та євроатлантичної інтеграції, враховувати цілі, наявні законодавчі, часові та ресурсні обмеження, оцінювати політичні, соціальні, економічні та екологічні наслідки варіантів рішень.

ПРО12. Планувати і здійснювати наукові та прикладні дослідження у сфері публічного управління та адміністрування, включаючи аналіз проблематики, постановку цілей і завдань, вибір та використання теоретичних та емпіричних методів дослідження, аналіз його результатів, формулювання обґрунтованих висновків.

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Кваліфікаційна (дипломна) робота є самостійною науковою працею здобувачів вищої освіти другого (магістерського) рівня, яка виконується під керівництвом науково-педагогічного працівника із дотриманням вимог академічної доброчесності, що передбачають:

- обов'язкове покликання на авторів і джерела інформації у випадку використання ідей, розробок, цитат, тверджень, відомостей, статистичних даних чи даних соціологічних досліджень;
- дотримання норм чинного законодавства про авторське та суміжні права;

- надання достовірної інформації про події, явища, факти;
- використання перевірених результатів досліджень і власного досвіду (за результатами практичної професійної підготовки й науково-дослідної діяльності).

Кваліфікаційна (дипломна) робота виконується державною (українською) мовою. Державною та іноземною (англійською) мовою подаються анотації до роботи. В основному тексті кваліфікаційної (дипломної) роботи мовою оригіналу можуть (за потреби) подаватися цитати з першоджерел, якщо об'єктом дослідження є іншомовний матеріал (наприклад, документи ЄС), але така інформація мовою оригіналу обов'язково повинна супроводжуватися перекладом державною мовою, який зазначається у квадратних дужках відразу після цитати із зазначенням перекладача. Цитування наукового тексту іноземною мовою неприпустиме, окрім спеціальної термінології.

Структура та зміст кваліфікаційної (дипломної) роботи повинні відповідати вимогам до оформлення наукових робіт відповідно до чинних стандартів.

Тема кваліфікаційної (дипломної) роботи повинна бути конкретною й актуальною, а також відповідати спеціальності та сутності досліджуваної проблеми. У роботі варто стисло, логічно й аргументовано відобразити результати наукових пошуків. Важливим є уникнення загальних фраз, бездоказових тверджень, тавтологій.

Оцінювання кваліфікаційної (дипломної) роботи здійснюється з врахуванням таких позицій:

- наявність наукового підходу до вирішення обраної проблеми, яка відповідає сучасному стану певної наукової галузі й перспективам її розвитку чи практичним завданням;
- комплексний, логічний й аргументований виклад матеріалів щодо розкриття теми дослідження;
- обґрунтоване й доцільне використання наукових методів;
- відображення результатів аналізу та систематизації матеріалу опрацьованих наукових джерел та літератури (обов'язкове залучення монографій, авторефератів дисертацій, наукових фахових статей);
- досягнення мети й виконання визначених завдань, формулювання висновків і практичних рекомендацій чи пропозицій щодо досліджуваної проблеми.

СТРУКТУРА Й ОФОРМЛЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ

Кваліфікаційна (дипломна) робота на здобуття другого (магістерського) рівня вищої освіти, як правило, має таку *структуру*:

- титульна сторінка (Додаток 1);
- зміст (Додаток 2);
- перелік умовних позначень і скорочень (за потреби) (Додаток 3);
- вступ;

- три розділи, кожен із яких складається із підрозділів і завершується висновками до розділу;

- висновки;
- список використаних джерел та літератури;
- додатки (за потреби);
- анотація.

Титульна сторінка є першою сторінкою кваліфікаційної (дипломної) роботи, яка містить бібліографічну інформацію, необхідну для обробки та пошуку документації.

Відомості на титульній сторінці необхідно представляти у такій послідовності:

- назва міністерства, назва університету, назва факультету/ навчально-наукового інституту, повна назва кафедри, за якою закріплений здобувач вищої освіти (відповідно до освітньої програми);

- реєстраційний номер і дата реєстрації роботи;
- тема кваліфікаційної (дипломної) роботи;
- повна назва документа (кваліфікаційна робота);

- рівень вищої освіти, спеціальність, предметна спеціальність/ спеціалізація, освітня програма, група, прізвище, ім'я та по батькові здобувача вищої освіти;

- дані про наукового керівника (посада, науковий ступінь, вчене звання, прізвище, ім'я та по батькові);

- інформація про рекомендацію до захисту відповідною кафедрою, за якою був закріплений здобувач вищої освіти й на якій відбувався попередній захист дослідження, із зазначенням дати й номера протоколу, імені та прізвища завідувача кафедри та його підпис;

- місто й рік захисту кваліфікаційної роботи.

На звороті титульної сторінки зазначається:

- дата захисту;

- одержана оцінка, за результатами публічного захисту з врахуванням оформлення та вміння презентувати результати дослідження (за 100-бальною, університетською та шкалою ЄКТС);

- підписи голови, членів та секретаря Екзаменаційної комісії (із зазначенням імен та прізвищ).

Зміст кваліфікаційної (дипломної) роботи обов'язково повинен містити всі заголовки: Вступ, Перелік умовних позначень і скорочень (за потреби), номери й назви Розділів, підрозділів (пунктів і підпунктів), Висновки, Список використаних джерел та літератури, Додатки, Анотації. У змісті варто зазначити початкову сторінку відповідної частини роботи. Назви структурних елементів у змісті і в тексті кваліфікаційної (дипломної) роботи мають бути ідентичними.

Перелік умовних позначень і скорочень (в разі потреби) подається окремим списком, який містить використані у тексті кваліфікаційної (дипломної) роботи умовні позначення, скорочення, терміни, символи, одиниці, тощо.

У **Вступі** необхідно відобразити загальну інформацію щодо кваліфікаційної (дипломної) роботи й розкрити актуальність, сутність та стан розроблення наукової проблеми, її значущість, обґрунтування необхідності проведення дослідження за обраною темою.

Рекомендований обсяг *Вступу* кваліфікаційної (дипломної) роботи – від 2 до 5 сторінок.

Окремі позиції вступу, які не є заголовками й маркуються у тексті напівжирним шрифтом це *актуальність дослідження, об'єкт і предмет дослідження, мета і завдання дослідження, методологія дослідження, наукова новизна, теоретичне та практичне значення дослідження, апробація результатів дослідження та структура роботи.*

Актуальність теми дослідження відображає її важливість, суттєве значення, відповідність сучасним потребам визначеної наукової галузі та перспективам її розвитку, практичним завданням відповідної сфери діяльності тощо. Актуальність дослідження визначається співвідношенням між відомим і невідомим, між вивченим та потребою нового дослідження з метою підтвердження чи спростування наявної теоретичної інформації. Тому перед формулюванням актуальності варто подавати лаконічний огляд наявних напрацювань, проаналізованих здобувачем вищої освіти в яких окреслено певні аспекти досліджуваної проблеми з зазначенням того, які саме результати є неоднозначними або потребують доповнення/ уточнення/ спростування/ поглиблення. Актуальність дослідження розкриває цінність наукових результатів кваліфікаційної (дипломної) роботи для визначеної наукової галузі чи конкретної сфери виробництва.

Мета і завдання дослідження мають бути сформульовані одним реченням із зазначенням предмета й об'єкта дослідження. Мета роботи узгоджується із назвою роботи і повинна не тільки окреслювати очікувані результати, а й вказувати яким шляхом вони будуть отримані. Конкретизація мети відбувається у *завданнях* (не менше трьох), які передбачають її досягнення й формулюються відповідно до послідовності їх розв'язання під час дослідження та корелюють зі структурою роботи й висновками, у яких відображаються результати їх вирішення.

Об'єктом дослідження є процес або явище, що породжує проблемну ситуацію й потребує вивчення. Об'єкт дослідження конкретизується в обсязі репрезентативного матеріалу, достатньому для наукового узагальнення.

Предмет дослідження – це частина (властивість, функція або ракурс аналізу) об'єкту дослідження, тобто окремий аспект, на якому зосереджується здобувач у процесі дослідження.

Методологія дослідження – сукупність використаних у процесі виконання кваліфікаційної (дипломної) роботи концептуальних підходів, методів чи

методик. Як правило, вони не просто перераховані, а пов'язані з вирішенням відповідних поставлених завдань дослідження й конкретизовані.

Наукова новизна отриманих результатів – це відображення (презентація) результатів (особистого внеску здобувача вищої освіти) щодо досліджуваної проблеми. Може ґрунтуватися на новизні об'єкта дослідження (який раніше не вивчався – або його окремих властивостей), на новизні предмета дослідження (аспекти, які раніше не розглядалися або розглядалися побіжно), на новизні застосованого методу (способу пізнання) чи методики (алгоритму дій як конкретизації методу). Варто окреслити відмінність отриманих результатів від наявних, описати ступінь новизни: уперше розроблено, запропоновано, синтезовано, удосконалено (модифіковано), констатовано тощо.

Теоретичне та/або практичне значення дослідження окреслюють можливості використання результатів дослідження та висновків зроблених здобувачем у подальшому вивченні досліджуваної теми та можливі практичні сфери застосування результатів.

Апробація результатів дослідження – рубрика, що містить відомості про усне (за наявності зазначаються конференції, наукові семінари, «круглі столи» тощо, на яких були оприлюднені результати дослідження) та/ або письмове (за наявності вказуються бібліографічні описи й кількість опублікованих статей або тез за темою роботи) оприлюднення результатів роботи (для здобувачів другого (магістерського) рівня вищої освіти публікація матеріалів роботи є обов'язковою).

Структура й обсяг роботи – рубрика, в якій окреслюються складові кваліфікаційної (дипломної) роботи із зазначенням загальної кількості сторінок обсягу основного тексту, а також кількості позицій у списку використаних джерел та літератури.

Основна частина кваліфікаційної (дипломної) роботи є логічно структурованим викладом, тези якого аргументовані посиланнями на використану літературу, першоджерела, а також на результати досліджень теоретичного або практичного характеру, проведених здобувачем. Основна частина, як правило, розгортається від засновків і теоретичного обґрунтування гіпотези до її практичного доведення. Поділ на розділи та їх кількість визначається логікою дослідження та специфікою предмету, але є загальні правила їх наповнення:

Розділи роботи повинні стосуватися теми, але не можуть її вичерпувати (тому жодна з назв розділу не повинна збігатися з назвою роботи).

У першому розділі можуть розглядатися: а) історія питання (із залученням наявних концептуальних досліджень заявленої теми), б) контекст (з'ясований іншими науковцями, ширший, ніж об'єкт цього дослідження), в) теоретичні аспекти теми (трактування, типології та класифікації предмету дослідження) або г) метод дослідження (особливо доречно – якщо саме метод визначає наукову новизну). У першому розділі не може бути власного аналізу здобувачем об'єкта дослідження – це лише засновки, необхідні для подальшого безпосереднього розгляду теми.

Наступні розділи (другий, третій, четвертий тощо) містять безпосередній розгляд теми (власне дослідження заявленого предмету саме на матеріалі заявленого об'єкта) і передбачають елементи самостійного наукового пошуку. Кількість цих розділів визначається логікою членування: можна поділити об'єкт дослідження на окремі частини, або предмет дослідження – на окремі аспекти, або виклад-доведення – на окремі його етапи. Разом ці розділи мають утворювати ціле, тому бажано обрати один із критеріїв членування (залежно від специфіки теми, галузі науки та на вибір студента).

Обравши один із зазначених критеріїв – системи (поділ об'єкта), парадигми (поділ предмета дослідження) чи логіки викладу, – кожен із розділів у свою чергу поділяють на підрозділи (не менше двох).

Між усіма структурними частинами кваліфікаційної (дипломної) роботи повинна прослідковуватися логічна завершеність і зв'язаність із іншими частинами.

Висновки. Кожен розділ роботи варто завершувати короткими висновками до нього. Наприкінці дослідження лаконічно формулюються висновки до роботи в цілому, які узагальнюють результати вирішених завдань. У Висновках не допускається цитування чужого тексту, саморецензування і дослівні повтори основної частини. Висновки складають основу доповіді здобувача вищої освіти перед Екзаменаційною комісією під час захисту кваліфікаційної роботи. Обсяг висновків, як правило, становить 2-4 сторінки.

Список використаних джерел та літератури розміщується наприкінці після основного тексту. Нумерований перелік бібліографічних описів видань, що дозволили здобувачеві представити тему з належною інформативною повнотою, актуальною новизною і дотриманням наукового підходу повинен містити як праці, цитовані в основному тексті (з відповідними на них посиланнями), так і наукові розвідки й студії, опрацьовані здобувачем для повноти ознайомлення з темою. Розташовування у списку може бути як в алфавітному порядку прізвищ перших авторів або заголовків, так і в порядку їх цитувань у тексті. Кількість позицій у списку має бути не менше 40. Під час оформлення варто керуватися наказом МОН № 40 від 12.01.2017 року й дотримуватися правил оформлення бібліографічного опису ДСТУ 8302:2015 (Додаток 4).

У **Додатках** розміщують таблиці, діаграми, ілюстрації, схеми, малюнки, документи, розрахунки, методичні розробки, зображення, моделі, макети виробів, анкети, тести чи інші додаткові матеріали, які через значний обсяг або особливу форму не ввійшли до основної частини роботи. Додатки оформлюють як продовження кваліфікаційної (дипломної) роботи на її наступних сторінках (після Списку використаних джерел та літератури) або у вигляді окремої частини, розміщуючи їх у порядку появи посилань в основному тексті із наскрізною послідовною нумерацією арабськими цифрами (наприклад, Додаток 1). Кожен із додатків повинен мати, крім номера, тематичну назву.

Анотація кваліфікаційної роботи є коротким викладом її основного змісту з зазначенням основних результатів дослідження (державною та іноземною мовами) в обсязі 1-2 сторінки. В анотації роботи має бути її бібліографічний опис (як рукопису), у якому зазначають прізвище, ім'я, по

батькові здобувача вищої освіти; тему кваліфікаційної роботи; рівень вищої освіти; спеціальність (шифр і назва); назву освітньої програми; найменування закладу вищої освіти; місто й рік; кількість сторінок роботи. Текст анотації повинен містити інформацію щодо об'єкту, предмету, мети, завдань і методів дослідження. Обов'язковою і найбільшою складовою анотації є результати дослідження та його наукова новизна. Теоретичне та/або практичне значення роботи зазначають за наявності. Наприкінці анотації (останні рядки) зазначають ключові слова (7-15 слів чи висловів, які полегшують тематичний пошук), які розміщують через кому, за алфавітом, у називному відмінку.

Обсяг основного тексту кваліфікаційної (дипломної) роботи (без урахування Додатків та Списку використаних джерел та літератури, але із врахуванням Титульної сторінки та Змісту), як правило, не перевищує 90 с. Загальний обсяг тексту кваліфікаційної (дипломної) роботи не регламентується.

В окремих випадках вчена рада факультету/ навчально-наукового інституту може уточнювати достатній обсяг кваліфікаційних робіт з урахуванням специфіки конкретної теми та характеру завдань кваліфікаційної роботи. Винятки роблять також для переможців Всеукраїнських конкурсів наукових робіт.

NB!!! (Важливо)

При написанні кваліфікаційної (дипломної) роботи слід пам'ятати, що:

Академічний плагіат – оприлюднення (частково або повністю) наукових (творчих) результатів, отриманих іншими особами, як результатів власного дослідження (творчості) та/або відтворення опублікованих текстів (оприлюднених творів мистецтва) інших авторів без зазначення авторства (ч. 4 ст. 42 Закону України "Про освіту").

Закон України «Про авторське право і суміжні права» у статті 50 зазначає, що порушенням авторського права і (або) суміжних прав, що дає підстави для судового захисту, є, крім іншого, **плагіат** – оприлюднення (опублікування), повністю або частково, чужого твору під іменем особи, яка не є автором цього твору. З метою запобігання плагіату слід використовувати цитування, коли в роботі використовуються дані, взяті зі сторонніх джерел, а не отримані або створені безпосередньо автором.

Порушення наведених нижче правил і їх недотримання розцінюватиметься як плагіат:

- якщо думка автора наводиться дослівно, то її слід взяти в лапки;
- допускається скорочення цитати, яке не веде до викривлення думки автора. Місце скорочення має бути відзначене в цитаті квадратними дужками з трикрапкою всередині;
- допускається перефразування цитати, зміна слів чи відмінків певних слів. У такому разі, цитата в лапки не береться, але в квадратних дужках обов'язково ставиться посилання на джерело (його порядковий номер зі списку використаної літератури, який додається до роботи);

• у списку використаної літератури завжди слід вказувати навіть ті джерела, які використовувалися під час підготовки роботи і вивчення теми, навіть якщо прямих посилань чи цитувань цих джерел в роботі нема.

Посилання є обов'язковими для наукової роботи, вони дають змогу відшукати документи і перевірити достовірність наведених відомостей і цитованого тексту. Способи введення чужого тексту – цитата (оформлена за правилами прямої мови), фрагмент (вкраплення цитованого уривка до власного речення) і переказ (не має бути дослівним, тому текст без лапок, але із зазначенням автора).

Цитований текст завжди супроводжується достовірним посиланням на джерело. Надмірне цитування створює враження компліятивності праці, а недостатнє – знижує аргументованість викладеного матеріалу.

Посилання на використані джерела зазначаються в основному тексті кваліфікаційної (дипломної) роботи у квадратних дужках, як правило, після лапок (цитованого тексту), наприклад: «Оглядовий диплом – демонстрація зарозумілості» [7, с. 22], – пише У. Еко. Тут 7 – позиція у списку літератури; с. 22 – сторінка тексту в праці У. Еко, з якої взято цитований текст. Можуть бути посилання після прізвища автора, наприклад: В. Панченко [12] досліджує прозу В. Винниченка в стильовому аспекті. Тут 12 – номер у списку літератури, але про згадану працю йдеться узагальнено. Також у квадратних дужках може бути [Цит. за: 9, с. 29]. Це означає «цитую за джерелом № 9 у списку літератури», однак цитувати за кимось дозволяється лише тоді, коли не можна знайти першоджерело (іншомовне, недоступне).

Для наукової літератури посилатися варто на останні видання. На більш ранні редакції прийнято посилатися лише в тих випадках, якщо в них наявний матеріал, не включений до останнього видання.

Текст цитати наводиться в тій граматичній формі, у якій він поданий у джерелі, зі збереженням особливостей авторського правопису.

Цитування має бути повним, без довільного скорочення тексту і без перекручень думок автора. Пропуск слів, речень, навіть абзаців при цитуванні обов'язково позначається трикрапкою (...) і може бути в будь-якому місці цитати: спочатку, всередині, вкінці (для фрагмента трикрапкою позначають тільки пропуск всередині).

Якщо цитата завелика, можна подавати її окремим абзацом із додатковим відступом зліва, при цьому лапки не вживаються, бо межі тексту й так вираженні (але посилання у квадратних дужках – залишаються). Як правило, так цитують віршові строфи.

Авторське підкреслення. У цитаті можна графічно наголосити деякі слова, тоді, перш ніж закрити лапки, у круглих дужках подають застереження, наприклад: (курсив наш. – І. П.), (підкреслено мною. – І. П.), (розрядка моя. – І. П.), де «І» – перша літера імені здобувача, а «П» – прізвища.

Особливості оформлення кваліфікаційної роботи

Оформлення остаточного тексту кваліфікаційної (дипломної) роботи передбачає наявність електронного і паперового варіантів. Робота подається для реєстрації в деканат/ дирекцію в одному екземплярі в переплетеному вигляді, а ідентичний електронний варіант роботи надсилається науковому керівнику.

Після захисту паперовий екземпляр кваліфікаційної (дипломної) роботи передають до бібліотеки університету, де її зберігають впродовж терміну зазначеного у номенклатурі справ, а повнотекстову електронну версію зберігають в електронному архіві кафедри, яка відповідає за підготовку здобувачів відповідної освітньої програми.

Паперовий варіант кваліфікаційної (дипломної) роботи друкується з одного боку сторінки (окрім титульної сторінки) на білих аркушах щільністю паперу 80 г/м² формату А4 й прошивається відповідно до вимог. Електронний варіант роботи, який набирають у програмі Microsoft Office Word і зберігають у відповідному форматі із зазначенням рівня вищої освіти, прізвища здобувача та року захисту (наприклад Кваліфікаційна-Коваленко-2024.rtf) повинен бути ідентичним роздрукованому примірнику.

Текст кваліфікаційної (дипломної) роботи оформлюють відповідно до вимог (шрифт Times New Roman, розмір кегля – 14, колір тексту – авто; міжрядковий інтервал – 1,5, інтервал між абзацами – 0, відступ першого рядка (для основного тексту) – 1,25 см; поля: верхнє і нижнє – 2 см, лівє – 3 см або 2,5 см, правє – відповідно 1 см або 1,5 см, від краю до колонтитулів: зверху й знизу 1,5 см). За такого формату на сторінці має бути не менше 29 рядків, один друкований аркуш орієнтовно відповідає 24 сторінкам суцільного тексту.

В основному тексті дозволяється графічне увиразнення окремих слів *курсивом*, розрядкою і підкресленням, а назви увиразнюють лише **напівжирним** шрифтом і РЕГІСТРОМ.

Сторінки нумеруються наскрізною послідовною нумерацією арабськими цифрами (крім титульної сторінки) у верхньому правому куті (шрифт Times New Roman, 11 кегль).

Структурні частини (розділи) кваліфікаційної роботи, відображені у змісті, розміщують з нової сторінки (за винятком підрозділів, які відділяються від попереднього тексту одним пропущеним рядком).

Заголовки окремих структурних частин кваліфікаційної (дипломної) роботи (**ЗМІСТ, ВСТУП, НАЗВИ РОЗДІЛІВ, ВИСНОВКИ, СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ ТА ЛІТЕРАТУРИ, ДОДАТКИ, АНОТАЦІЯ**) друкують напівжирним шрифтом великими літерами з вирівнюванням по центру без абзацного відступу. Заголовки підрозділів друкують напівжирним шрифтом звичайними літерами (як у реченнях – перша велика) з абзацного відступу з вирівнюванням по ширині сторінки. Крапку в кінці заголовків не ставлять. Якщо заголовок складається з двох або більше речень, їх розділяють крапкою. Відстань між заголовком і текстом (за винятком пунктів і підпунктів) повинна становити 3-4 інтервали (один пропущений рядок).

Розділи, підрозділи (пункти, підпункти), рисунки (малюнки), таблиці, формули тощо мають номер (арабськими цифрами без знаку №) і назву. Нумерація підрозділів здійснюється у межах кожного розділу і складається з

номера розділу і порядкового номера підрозділу, між якими ставлять крапку. В кінці номера підрозділу також повинна стояти крапка, що відмежовує номер від назви (наприклад, «1.3. Реалізація управлінських функцій...») (третій підрозділ першого розділу). Пункти й підпункти нумерують за тим же принципом ієрархії багаторівневого списку. Заголовки структурних частин кваліфікаційної (дипломної) роботи (ЗМІСТ, ПЕРЕЛІК УМОВНИХ ПОЗНАЧЕНЬ, ВСТУП, ВИСНОВКИ, СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ ТА ЛІТЕРАТУРИ тощо) не мають порядкового номера.

Ілюстрації (рисунок, діаграма, схема, графіка, карта, креслення тощо) позначають словом «Рис.» і нумерують послідовно в межах розділу (за винятком тих, що подані в Додатках). Таблиці нумерують послідовно в межах розділу (за винятком таблиць, поданих у додатках). У правому верхньому куті над відповідним заголовком таблиці розміщують напис «Таблиця» із зазначенням її номера. Номер таблиці повинен складатися з номера розділу та порядкового номера таблиці, між якими ставиться крапка. Наприклад: «Таблиця 1.2» (друга таблиця першого розділу). При перенесенні частини таблиці на іншу сторінку над іншими частинами пишуть «Продовження табл. 1.2» або «Закінчення табл. 1.2.». Таблиці, розміщені в додатках, нумерують у межах кожного додатку. Формули (якщо їх більше однієї) нумерують у межах розділу кваліфікаційної роботи. Нумери формул зазначають біля правого поля аркуша на рівні відповідної формули в круглих дужках, наприклад, (3.1) (перша формула третього розділу).

ЕТАПИ ВИКОНАННЯ КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ (ДИПЛОМНОЇ) РОБОТИ

У процесі підготовки й захисту кваліфікаційної (дипломної) роботи можна умовно виокремити декілька етапів, а саме:

1. Вибір (із запропонованого переліку) або пропозиція власної теми роботи та схвалення її кафедрою.
2. Написання здобувачем вищої освіти заяви на ім'я декана факультету/директора навчально-наукового інституту про дозвіл виконувати кваліфікаційну роботу та призначення наукового керівника (Додаток 5). Затвердження теми вченою радою факультету/навчально-наукового інституту та наказом ректора по університету.
3. Формулювання спільно з науковим керівником завдання і складання календарного плану виконання роботи (Додаток 6) у двох екземплярах, один залишається у здобувача, другий – на кафедрі, за якою здійснюється реалізація освітньої програми.
4. Виконання затверджених завідувачем кафедри завдань кваліфікаційної (дипломної) роботи під керівництвом і контролем наукового керівника.
5. Звіт здобувача вищої освіти щодо результатів виконання запланованих етапів і ступеня готовності кваліфікаційної (дипломної) роботи на засіданні кафедри. Строки періодичного звіту за результатами виконання кваліфікаційної (дипломної) роботи (не рідше одного разу в семестр) визначає завідувач кафедри.
6. Перевірка оригінальності тексту.

Рекомендовані показники виявленого комп'ютерними програмами рівня оригінальності текстів для кваліфікаційних робіт здобувачів вищої освіти такі:

– понад 80% – текст письмової роботи є оригінальним (несуттєвий обсяг запозичень);

– від 60% до 80% – оригінальність тексту задовільна (несуттєвий обсяг запозичень), проте слід переконатись у наявності і в правильному оформленні цитувань та посилань на використані джерела;

– від 40% до 60% – письмова робота приймається до розгляду після доопрацювання автором та за наявності належного оформлення цитувань та посилань на використані джерела та літературу, оскільки має значний обсяг запозичень;

– менше 40% – письмова робота не приймається до розгляду.

1. Попередній захист кваліфікаційної (дипломної) роботи на кафедрі.

2. Подання для реєстрації в журналі обліку кваліфікаційних робіт (разом з відгуком наукового керівника, рецензією, актом перевірки на унікальність тексту, наданим Інформаційним навчально-виробничим центром, іншими супровідними документами) до деканату/ дирекції з поміткою “Рекомендовано до захисту” завідувача кафедри, на якій відбувався попередній захист;

3. Публічний захист кваліфікаційної (дипломної) роботи перед Екзаменаційною комісією.

Організація і контроль за процесом підготовки кваліфікаційної (дипломної) роботи покладається на наукового керівника та завідувача кафедри, яка відповідає за підготовку здобувача вищої освіти.

ПУБЛІЧНИЙ ЗАХИСТ КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ

Публічний захист кваліфікаційної (дипломної) роботи відбувається у два етапи: I – попередній захист на засіданні кафедри, II – захист на засіданні Екзаменаційної комісії.

Попередній захист на кафедрі потрібний для визначення ступеня готовності та якості кваліфікаційної роботи, рівня підготовки здобувача вищої освіти до її захисту. Попередній захист призначається завідувачем кафедри (зазвичай не пізніше ніж за два тижні до засідання Екзаменаційної комісії).

Процедура попереднього захисту визначається кафедрою, як правило, включає усний виступ здобувача вищої освіти, відповіді на питання за темою дослідження, усний виступ наукового керівника або зачитування його відгуку. На попередньому захисті здобувачу вищої освіти може бути рекомендовано доопрацювати або змінити частину роботи, виправити наявні помилки, доопрацювати оформлення роботи, краще підготуватися до усного виступу тощо. Всі рекомендовані зміни фіксуються в протоколі засідання кафедри.

На попередній захист подається повністю готова кваліфікаційна робота з відгуком наукового керівника (робота має структуру зі вступом, розділами, підрозділами, висновками й списком використаних джерел та літератури й анотаціями (обов'язковість додатків може визначатися окремо, залежно від галузевої специфіки). Робота повинна бути оформлена відповідно до чинних

стандартів і вимог «Положення про кваліфікаційну (дипломну) роботу в Житомирському державному університеті імені Івана Франка). Допустимі лише окремі мовно-стилістичні помилки, нюанси з форматуванням й оформленням; обсяг основного тексту та кількість використаних джерел і літератури має відповідати мінімальним вимогам, визначеним окремо для кожної галузі науки; а зміст роботи – заявленій темі. Тому не пізніше ніж за тиждень до попереднього захисту, необхідно надати науковому керівнику готовий текст кваліфікаційної (дипломної) роботи для контролю і оцінки.

У випадках порушення термінів подання роботи або недостатнього рівня її готовності кафедра, за якою здійснюється підготовка здобувача вищої освіти, може рекомендувати не допустити здобувача вищої освіти до захисту кваліфікаційної роботи, що є підставою для його відрахування з університету.

Після прийняття кафедрою рішення про допуск здобувача вищої освіти до публічного захисту кваліфікаційна робота подається на рецензування. Рецензування кваліфікаційної (дипломної) роботи здійснюються висококваліфікованими спеціалістами, викладачами та науковими працівниками закладів освіти, які мають науковий ступінь та/ або вчене звання зі спеціальності. На кваліфікаційну роботу надається одна рецензія, яка засвідчується підписом та печаткою організації, в якій працює рецензент.

Публічний захист (демонстрація) кваліфікаційної (дипломної) роботи здійснюється на відкритому засіданні Екзаменаційної комісії за участю не менше половини її складу та за обов'язкової присутності голови.

Регламент публічного захисту кваліфікаційних робіт передбачає:

- *оголошення головою Екзаменаційної комісії інформації про кваліфікаційну роботу, що представлена до захисту (прізвища, імені та по батькові здобувача вищої освіти, теми роботи та прізвища, імені та по батькові наукового керівника);*

- *доповідь здобувача вищої освіти (10-15 хвилин, у довільній формі про сутність кваліфікаційної роботи, основні технічні (наукові) рішення, отримані результати та ступінь виконання завдань з можливим використанням різних форм візуалізації доповіді (слайди, мультимедійні проектори, аудіо-, відеоапаратура тощо);*

- *демонстрація експерименту (1-2 хвилини) відповідно до вимог спеціальності (освітньої програми) у разі потреби;*

- *відповіді на запитання голови та членів Екзаменаційної комісії;*

- *оголошення головою Екзаменаційної комісії відгуку наукового керівника (Додаток 7) або його усний виступ (зі стислою характеристикою кваліфікаційної (дипломної) роботи здобувача (до 2 хвилин);*

- *оголошення головою Екзаменаційної комісії рецензії на кваліфікаційну роботу (Додаток 8);*

- *оголошення голови Екзаменаційної комісії про завершення захисту;*

- *оголошення результатів захисту робіт (оцінок).*

При оцінюванні кваліфікаційної (дипломної) роботи членами Екзаменаційної комісії враховується рецензія та відгук наукового керівника.

На публічному захисті кваліфікаційної (дипломної) роботи кожен член Екзаменаційної комісії оцінює якість кваліфікаційної (дипломної) роботи та якість її захисту за 100-бальною шкалою, згідно з критеріями оцінювання (Додаток 9). Після закінчення захистів на закритому засіданні комісії підраховується середній бал оцінок членів Екзаменаційної комісії, який вноситься до протоколу і далі, відповідно до таблиці, переводиться за університетською шкалою та шкалою ЄКТС, які також вносяться до протоколу.

Рішення Екзаменаційної комісії про оцінку результатів публічного захисту кваліфікаційних приймає голова Екзаменаційної комісії оголошує здобувачам вищої освіти у день захисту.

Атестація здобувачів вищої освіти, зокрема й захист кваліфікаційних робіт повинні здійснюватися з дотриманням всіх вимог чинного законодавства та внутрішніх документів Житомирського державного університету, зокрема таких як: «Положення про організацію освітнього процесу в Житомирському державному університеті імені Івана Франка», «Положення про критерії та порядок оцінювання навчальних досягнень здобувачів вищої освіти Житомирського державного університету імені Івана Франка згідно з Європейською кредитною трансферно-накопичувальною системою», «Положення про Екзаменаційну комісію та атестацію здобувачів вищої освіти в Житомирському державному університеті імені Івана Франка», «Положення про кваліфікаційну (дипломну) роботу в Житомирському державному університеті імені Івана Франка» та з урахуванням особливостей використання технологій дистанційного навчання при здійсненні процедур допуску і захисту та інших визначених вимог.

У разі виникнення під час атестації обставин непереборної сили здобувач вищої освіти повинен негайно повідомити екзаменаційну комісію та декана факультету/ директора навчально-наукового інституту про ці обставини за допомогою визначеного каналу зв'язку (телефон, месенджери, електронна пошта тощо) з обов'язковою фото або відео фіксацією стану доповіді/ виконання завдань та об'єктивних факторів, що перешкоджають його завершенню. За цих обставин можливість та час перескладання атестації визначається екзаменаційною комісією (за погодженням декана факультету/ директора навчально-наукового інституту) за наказом ректора університету в індивідуальному порядку.

Здобувачі вищої освіти, які допущені до атестації, але з об'єктивних причин (технічних перешкод) не можуть прийняти в ній участь із використанням визначених Університетом технічних засобів, мають надати до екзаменаційної комісії та деканату/ дирекції підтверджуючі матеріали до початку атестації. У такому випадку екзаменаційною комісією (за погодженням декана факультету/ директора навчально-наукового інституту) за наказом ректора університету має бути обраний альтернативний варіант проведення атестації, який би забезпечував ідентифікацію особи здобувача вищої освіти, дотримання академічної доброчесності та можливість належної перевірки результатів навчання.

ОРИЄНТОВНИЙ ПЕРЕЛІК ТЕМ КВАЛІФІКАЦІЙНИХ (ДИПЛОМНИХ) РОБІТ

1. Підвищення ефективності прийняття управлінських рішень в органах публічної влади.
2. Врахування національних інтересів органами публічної влади під час прийняття управлінських рішень на територіальному рівні.
3. Механізми забезпечення участі громадськості у прийнятті управлінських рішень на регіональному (місцевому) рівні.
4. Залучення проєктів міжнародної технічної допомоги до розвитку територій.
5. Публічне управління у сфері нормотворчої діяльності на регіональному рівні.
6. Інструменти формування дохідної частини місцевих бюджетів в умовах реформи децентралізації владних повноважень.
7. Моделювання сталого розвитку територіальної громади в умовах реформ.
8. Публічне управління інвестиційними проєктами регіону на засадах сталого розвитку.
9. Інструменти реалізації стратегії сталого розвитку територіальної громади.
10. Удосконалення методології стратегічного планування місцевого розвитку.
11. Публічне управління навчальними закладами на регіональному (місцевому) рівні.
12. Механізми формування та розвитку соціальної інфраструктури на місцевому рівні.
13. Механізми забезпечення (продовольчої, екологічної, інформаційної тощо) безпеки на регіональному (місцевому) рівні.
14. Публічне управління співробітництвом між територіальними громадами у вирішенні спільних проблем місцевого значення.
15. Механізми взаємодії державних органів виконавчої влади з органами місцевого самоврядування на регіональному (місцевому) рівні.
16. Формування інноваційного механізму у сфері надання публічних послуг (освітніх, медичних, культурних, дорадчих, адміністративних, житлово-комунальних, транспортних та ін.) на місцевому рівні.
17. Механізми формування та розвитку позитивного іміджу діяльності органів публічної влади на регіональному (місцевому) рівні.
18. Формування механізмів професійної підготовки публічних службовців.
19. Розмежування функцій між органами державної влади та органами місцевого самоврядування.
20. Механізми формування інфраструктури аграрного ринку на регіональному рівні.
21. Перспективні напрями розвитку окремої сфери регіону в контексті європейської інтеграції.

22. Удосконалення публічного управління розвитком малого та середнього бізнесу на місцевому рівні.
23. Формування механізму державно-приватного партнерства для реалізації інфраструктурних проєктів на регіональному рівні
24. Формування механізму залучення інвестицій на місцевому рівні.
25. Запровадження різних форм прямої демократії у територіальній громаді.
26. Механізми формування соціально-економічного потенціалу територіальної громади.
27. Удосконалення публічного управління у сфері земельних відносин на місцевому рівні.
28. Публічне управління розвитком аграрного бізнесу у територіальній громаді на засадах кооперації.
29. Механізми надання публічних послуг кооперативами мешканцям територіальної громади.
30. Публічне управління соціально-економічним розвитком сільських територій.
31. Удосконалення механізмів реалізації цільових програм розвитку сільськогосподарської кооперації на рівні регіону.
32. Запровадження місцевих ініціатив у сталому розвитку сільських територій.
33. Реалізація регіональних і місцевих програм підтримки малих сільськогосподарських товаровиробників.
34. Формування механізму співпраці соціально відповідального бізнесу з місцевою владою.
35. Формування механізмів публічного управління збереженням ресурсної бази (лісів, водойм, земельних ресурсів тощо).
36. Формування механізму конкурентоспроможності територіальної громади.
37. Удосконалення механізмів залучення представників приватного бізнесу до надання муніципальних послуг на місцевому рівні.
38. Публічне управління у сфері зайнятості на місцевому рівні.
39. Публічне управління ефективністю використання земель територіальних громад.
40. Інноваційні підходи до організації діяльності центрів надання адміністративних послуг на місцевому рівні.
41. Публічне управління якістю надання адміністративних послуг на місцевому рівні.
42. Формування механізмів надання адміністративних послуг на регіональному (місцевому) рівні.
43. Інструменти реалізації соціального партнерства у територіальних громадах.
44. Публічне управління розвитком соціальної інфраструктури на місцевому рівні.

45. Особливості прийняття управлінських рішень під час розробки та реалізації інфраструктурних проєктів на місцевому рівні.

46. Удосконалення механізмів розвитку концесійних відносин на місцевому рівні.

47. Публічне управління забезпечення конкурентоспроможності територіальної громади.

48. Удосконалення застосування інформаційно-комунікаційних технологій в органах публічної влади.

49. Удосконалення інструментів реалізації інформаційно-комунікаційного механізму публічного управління на місцевому рівні.

50. Удосконалення взаємодії органів державної влади з інститутами громадянського суспільства у прийнятті управлінських рішень.

51. Інформаційно-комунікаційний механізм співпраці місцевої влади з територіальною громадою.

52. Механізми забезпечення відкритості та прозорості органів публічної влади.

53. Формування інструментарію взаємодії місцевої влади з громадою на основі діджиталізації.

54. Використання електронних сервісів у діяльності органів публічної влади.

55. Удосконалення інструментів оцінювання ефективності діяльності органів публічної влади.

56. Удосконалення механізму участі громадськості в управлінні розвитком об'єднаних територіальних громад.

57. Публічне управління у забезпеченні сталого землекористування на регіональному (місцевому) рівні.

58. Інструменти реалізації регіональної програми розвитку окремої сфери на місцевому рівні.

59. Механізми публічного управління транспортним сполученням на регіональному (місцевому) рівні.

60. Удосконалення діяльності громадських організацій на місцевому рівні.

61. Реалізація інноваційного механізму управління територією (галуззю, сферою) на регіональному (місцевому) рівні.

62. Застосування інноваційних інструментів публічного управління у місцевому економічному розвитку.

63. Інноваційні підходи до формування джерел фінансування програм місцевого економічного розвитку.

64. Інноваційні інструменти стимулювання сталого розвитку територій.

65. Фінансово-економічний механізм розвитку регіональної інфраструктури.

66. Інноваційно-інвестиційний підхід до забезпечення мешканців територіальної громади якісною питною водою.

67. Удосконалення механізмів державного стимулювання розвитку інноваційно-інвестиційних проєктів на місцевому рівні.

68. Механізми реалізації інноваційно-інвестиційних проєктів на місцевому рівні.

69. Запровадження інноваційних інструментів зарубіжного досвіду у діяльності органів місцевого самоврядування.

70. Інноваційний механізм підтримки розвитку підприємництва на місцевому рівні.

71. Удосконалення механізмів розвитку житлово-комунального господарства територіальної громади.

72. Механізми забезпечення населення якісними комунальними послугами на місцевому рівні.

73. Публічне управління об'єктами комунальної власності на місцевому рівні.

74. Удосконалення інструментів реалізації державної кадрової політики в органах публічної влади.

75. Інструменти реалізації соціальних проєктів на місцевому рівні.

76. Застосування гендерного підходу до розробки проєктів сталого розвитку населеного пункту.

77. Інструменти реалізації програм інклюзивного розвитку об'єднаної територіальної громади.

78. Удосконалення кадрового механізму в органах публічної влади.

79. Механізми реалізації державної політики у сфері культурного розвитку.

80. Механізми державного регулювання земельних відносин.

81. Публічне управління природоохоронною діяльністю на місцевому рівні.

82. Удосконалення механізмів запобігання проявам конфлікту інтересів в органах публічної влади.

83. Удосконалення механізмів державного стимулювання розвитку агропромислового комплексу в умовах європейської інтеграції.

84. Інструменти взаємодії лідера з командою в органі місцевого самоврядування (органі державної виконавчої влади).

85. Формування професійних якостей лідера для роботи в органі публічної влади.

86. Удосконалення механізмів раціонального використання природноресурсного потенціалу територіальної громади.

87. Інструменти реалізації державної молодіжної політики на місцевому рівні.

88. Удосконалення механізмів публічного управління рекреаційними можливостями на місцевому рівні.

89. Удосконалення організаційного механізму стратегічного планування розвитку територій.

90. Нормативно-правове забезпечення діяльності органів місцевого самоврядування у територіальній громаді.

91. Правовий механізм запобігання та протидії корупції у публічній службі.

92. Організаційно-правовий механізм діяльності колегіальних органів місцевого самоврядування.
93. Правове регулювання процесу об'єднання територіальних громад у контексті децентралізації владних повноважень.
94. Організаційно-правові засади формування стратегії регіонального розвитку.
95. Удосконалення правового забезпечення діяльності суб'єктів публічного управління.
96. Удосконалення правового забезпечення у сфері електронного документообігу у діяльності суб'єктів публічного управління.
97. Організаційно-правові засади взаємодії органів публічної влади з іншими суб'єктами публічного управління.
98. Правове регулювання доступу до публічної інформації на місцевому рівні.
99. Удосконалення механізмів взаємодії органів місцевого самоврядування з правоохоронними органами.
100. Правове регулювання захисту прав споживачів: публічно-управлінський аспект.
101. Болонський процес і розбудова спільного освітньо-наукового простору ЄС і України
102. Вплив сучасних теорій соціального розвитку на формування пріоритетів публічного адміністрування
103. Гендерні квоти в ЄС як інструмент політики недискримінації
104. Реформа Європейської соціальної моделі в умовах глобалізації.
105. Громадські організації як суб'єкти культурної політики в умовах формування громадянського суспільства в Україні
106. Демократичні перетворення в Україні та соціальний розвиток
107. Євроінтеграційні цілі України в контексті соціального розвитку.
108. Політика демографічного розвитку України і країн-членів ЄС: порівняльний аналіз
109. Політика розвитку молодіжного ринку праці України і країн-членів ЄС: порівняльний аналіз
110. Політика захисту прав дітей України і країн-членів ЄС: порівняльний аналіз
111. Демократизація механізмів публічного адміністрування у сфері соціального розвитку
112. Еволюція інституту соціальної політики в українській державі
113. Еволюція міжнародних підходів до управлінської діяльності в сфері захисту національних меншин
114. Європейська соціальна політика забезпечення балансу життя і праці та її перспективи для України
115. Європейський досвід участі громадськості в формуванні та реалізації соціальної політики
116. Європейські соціальні стандарти і гарантії: можливості та перспективи застосування досвіду країн Європейського Союзу в Україні

117. Забезпечення соціальних стандартів і соціальних гарантій в публічному адмініструванні
118. Завдання публічного адміністрування щодо вдосконалення стратифікаційної системи українського суспільства
119. Завдання публічного адміністрування щодо забезпечення цілей розвитку "тисячоліття" для України
120. Зарубіжний досвід публічного адміністрування в сфері модернізації системи соціального захисту
121. Крос-національний аналіз гендерної ситуації в ЄС та в Україні
122. Механізми публічного адміністрування у забезпеченні сталого розвитку України
123. Механізми публічного адміністрування у сфері розвитку соціального капіталу
124. Механізми публічного адміністрування у формуванні середнього класу в Україні
125. Механізми та інструменти європейської співпраці в соціальній сфері
126. Міжетнічні відносини як об'єкт публічного адміністрування: порівняльний аналіз зарубіжного і українського досвіду
127. Міжнародні стандарти публічного адміністрування в сфері розвитку державно-церковного діалогу
128. Міжнародні стандарти соціального діалогу в публічному адмініструванні
129. Модернізація соціальної структури регіонів України як проблема публічного адміністрування
130. Молодіжна політика України у контексті європейської інтеграції
131. Національні держави загального добробуту: перетворення шляхом європейської інтеграції
132. Національні інтереси України у соціальній сфері як проблема публічного адміністрування
133. Основні напрями модернізації управлінських підходів до співпраці України з українською діаспорою на засадах публічного адміністрування
134. Основні напрями публічного адміністрування у сфері благодійництва
135. Особливості публічного адміністрування в сфері розвитку державно-церковних відносин
136. Особливості публічного адміністрування в сфері розвитку міжетнічних відносин
137. Особливості публічного адміністрування в сфері розвитку мовних відносин
138. Перспективи європейської соціальної моделі і можливості її впровадження в Україні
139. Політика європейської соціальної інтеграції: єдність в різноманітті
140. Політика ЄС і України в сфері зайнятості: порівняльний аналіз
141. Правові основи соціальної політики ЄС
142. Пріоритетні напрями публічного адміністрування в соціокультурній сфері

143. Пріоритетні напрями публічного адміністрування в сфері соціального розвитку України
144. Проблеми та перспективи єдиної соціальної політики ЄС
145. Публічна політика та управління зовнішніми міграціями
146. Публічне адміністрування в сфері благодійницької діяльності: зарубіжний досвід для України
147. Публічне адміністрування в сфері розвитку ідентифікаційних практик в Україні
148. Публічне адміністрування в сфері соціальних послуг
149. Публічне адміністрування у сфері забезпечення прав жінок: міжнародні стандарти, європейські практики, ситуація в Україні
150. Публічне адміністрування у сфері освіти: досвід ЄС для України
151. Публічне адміністрування у сфері розвитку стратифікаційної системи українського суспільства
152. Публічне адміністрування щодо формування умов ефективного використання людського капіталу в національній економіці
153. Публічне адміністрування як управлінська діяльність щодо пом'якшення конфлікту цінностей в українському суспільстві
154. Реформи публічного адміністрування ЄС у сфері соціального захисту
155. Соціальна держава: механізми формування та функціонування в Європі та Україні
156. Соціальний аналіз людського розвитку в Україні у контексті публічного адміністрування
157. Соціальний аудит в публічному адмініструванні
158. Соціальний діалог в системі публічного адміністрування: вітчизняний та зарубіжний досвід
159. Соціальний портрет політичної еліти в Україні
160. Соціальний розвиток України в глобалізованому світі
161. Соціальні реформи в країнах ЄС: досвід для України
162. Співробітництво з ЄС у сфері соціального захисту
163. Стратегії державної молодіжної політики в країнах ЄС
164. Стратегія ЄС з розвитку суспільства знань
165. Сучасні моделі публічного адміністрування у сфері соціального розвитку
166. Сучасні молодіжні рухи в системі публічного адміністрування.
167. Сучасні стратегії соціального розвитку в публічному управлінні
168. Трансформація європейської соціальної моделі в умовах викликів ХХІ століття
169. Українська суспільна думка в системі теоретичних джерел публічного адміністрування
170. Формування сучасного ринку праці як пріоритетний напрям публічного адміністрування в сфері соціального розвитку
171. Формування в Україні нової системи цінностей як пріоритет публічного адміністрування

172. Формування та реалізація стандартів гідної праці в Україні: державно-управлінський аспект
173. Ціннісні засади публічного адміністрування ЄС у соціальній сфері
174. Шляхи оптимізації соціальної структури українського суспільства в системі пріоритетів публічного адміністрування: гендерний аспект
175. Особливості регіональної політики в сфері соціального розвитку українського суспільства
176. Особливості регіональної політики в духовній (гуманітарній) сфері
177. Інституційне забезпечення регіонального управління в соціогуманітарній сфері українського суспільства
178. Пріоритети здійснення регіональної політики щодо стимулювання соціального розвитку регіонів
179. Соціогуманітарна політика в сфері розвитку людського потенціалу регіону
180. Публічне управління регіональною соціальною інфраструктурою
181. Місцеві фінанси в розвитку соціальної сфери регіону
182. Маркетинг територій в контексті соціогуманітарного розвитку регіону
183. Взаємозв'язок територіального та соціального розвитку українського суспільства
184. Регіональні аспекти соціального розвитку українського суспільства
185. Економічний розвиток регіонів в контексті забезпечення їх соціальної безпеки
186. Сучасні тенденції розвитку соціальних процесів в регіональному вимірі
187. Міграційні тенденції: регіональний аспект
188. Вплив соціальної сфери на внутрішню регіональну міграцію
189. Гуманітарна політика держави у регіональному вимірі
190. Соціальне самопочуття населення у регіональному вимірі
191. Регіональні особливості соціальної політики держави
192. Регіональна політика України в контексті формування соціогуманітарних пріоритетів розвитку суспільства
193. Соціогуманітарне середовище регіонів: порівняльний аналіз
194. Основні напрями публічної політики в соціогуманітарній сфері на регіональному рівні
195. Роль місцевого самоврядування у вирішенні питань соціального захисту населення
196. Особливості культурної політики на регіональному рівні
197. Соціогуманітарні ризики розвитку регіонів України
198. Порівняльний аналіз демографічного розвитку регіонів України: державно-управлінський аспект
199. Регіональні аспекти публічної політики щодо зовнішньої трудової міграції населення
200. Регіональні особливості публічної політики в сфері соціального захисту населення України

201. Особливості регіональних ринків праці в Україні в умовах фінансово-економічної кризи
202. Шляхи вдосконалення та перспективи розвитку системи соціального захисту населення на регіональному та місцевому рівнях
203. Міжнародний досвід вирішення проблем пенсійного забезпечення
204. Сучасний стан, проблеми та перспективи реформування пенсійної системи в Україні
205. Основні підходи до соціальної допомоги соціально вразливим верствам населення: зарубіжний та український досвід
206. Шляхи подолання бідності та підвищення життєвого рівня населення
207. Демографічний розвиток регіонів України: державно-управлінські аспекти
208. Регіональні особливості трудової міграції населення України: управлінський аспект
209. Культурна політика сучасної України: регіональний вимір
210. Культурна політика держави в умовах поліетнічного регіону
211. Державне регулювання соціального розвитку регіону
212. Взаємодія держави і громадськості у формуванні й реалізації публічної політики у сфері культури: регіональний аспект
213. Розвиток соціокультурної сфери як предмет культурної політики в регіоні
214. Проблеми та позитивні практики взаємодії громадськості та органів місцевої влади при виробленні та реалізації публічної політики у сфері соціального захисту населення
215. Інноваційні послуги для соціально вразливих верств населення на місцевому рівні
216. Децентралізація як мета і напрям регіонального управління: соціокультурні аспекти
217. Загальноосвітні засади розвитку суспільства: управлінський аспект
218. Освіта в системі чинників забезпечення соціальної безпеки
219. Освітній потенціал забезпечення добробуту людини
220. Освіта в системі духовного життя українського суспільства: управлінський аспект
221. Освіта як чинник сталого людського розвитку
222. Освіта і наука: пошуки нових парадигм модернізації
223. Освітній потенціал держави та проблеми його зростання
224. Ідеологія формування правового поля освіти
225. Духовний потенціал освіти в українському суспільстві
226. Філософія освіти та її трансформація в Україні
227. Національна доктрина розвитку освіти в контексті Болонського процесу
228. Етнонаціональний фактор розвитку освітнього потенціалу українського суспільства
229. Світоглядна культура працівника освіти: проблеми формування

230. Соціальний діалог як інструмент державного управління у сфері освіти
231. Проблеми державного регулювання взаємодії освіти і ринку праці в Україні, та шляхи їх вирішення
232. Регіональні аспекти публічної політики щодо зовнішньої трудової міграції населення
233. Регіональні особливості публічної політики в сфері соціального захисту населення України
234. Особливості регіональних ринків праці в Україні в умовах фінансово-економічної кризи
235. Шляхи вдосконалення та перспективи розвитку системи соціального захисту населення на регіональному та місцевому рівнях
236. Міжнародний досвід вирішення проблем пенсійного забезпечення
237. Сучасний стан, проблеми та перспективи реформування пенсійної системи в Україні
238. Основні підходи до соціальної допомоги соціально вразливим верствам населення: зарубіжний та український досвід
239. Шляхи подолання бідності та підвищення життєвого рівня населення
240. Демографічний розвиток регіонів України: державно-управлінські аспекти
241. Регіональні особливості трудової міграції населення України: управлінський аспект
242. Культурна політика сучасної України: регіональний вимір
243. Культурна політика держави в умовах поліетнічного регіону
244. Державне регулювання соціального розвитку регіону
245. Взаємодія держави і громадськості у формуванні й реалізації публічної політики у сфері культури: регіональний аспект
246. Розвиток соціокультурної сфери як предмет культурної політики в регіоні
247. Проблеми та позитивні практики взаємодії громадськості та органів місцевої влади при виробленні та реалізації публічної політики у сфері соціального захисту населення
248. Інноваційні послуги для соціальної вразливих верств населення на місцевому рівні
249. Децентралізація як мета і напрям регіонального управління: соціокультурні аспекти
250. Інформатизація публічного управління як умова становлення соціальної держави в Україні
251. Електронне урядування як спосіб удосконалення державної політики щодо подолання безробіття, зумовленого фінансово-економічною кризою в Україні
252. Електронне урядування в системі управління соціальними ризиками в Україні
253. Електронне урядування як механізм удосконалення публічної політики соціального партнерства в Україні

253. Електронне врядування в сфері соціального діалогу: європейський досвід та українські реалії

254. Сучасний стан та шляхи забезпечення електронного врядування як умова соціогуманітарного розвитку українського села

255. Роль інформаційної складової гуманітарної політики в консолідації українського суспільства

256. Проблеми інформаційного забезпечення публічної політики з формування та впровадження національної ідеї як визначального принципу суспільного життя української нації

257. Особливості інформаційного забезпечення інтелектуально-духовного розвитку України

258. Інформаційне забезпечення цільових програм як інструмент публічної культурної політики

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

Александров І. О., Ткач К. І., Філіппов С. В. Методологія та організація наукових досліджень : підручник. Одеса : Астропринт, 2018. 197 с.

Базилевич В.Д. Інтелектуальна власність: підручник. К.: Знання, 2014. 671 с.

Вірченко В. В. Інтелектуальна власність: теоретичні витoki та економічні імперативи розвитку: монографія. Київ: Видавництво Ліра. К, 2018. 488 с.

ДСТУ 8302:2015. Бібліографічне посилання. Загальні положення та правила складання. / Нац. Стандарт України. Київ: ДП «УкрНДНЦ», 2016. 16 с.

Методологія та організація наукових досліджень (галузі знань: 05 – соціальні та поведінкові науки, 07 – управління та адміністрування) : навч. посіб. / Л. Г. Ліпич, С. М. Бортнік, І. Г. Волинець та ін. ; за заг. ред. Л. Г. Ліпич. Луцьк : Вежа-Друк, 2018. 220 с.

Національний стандарт України ДСТУ 8302:2015 "Інформація та документація. Бібліографічне посилання. Загальні положення та правила складання". Київ: ДП "УкрНДНЦ", 2016. 17 с.

Право інтелектуальної власності: підручник / О. І. Харитонова, Є. О. Харитонов, Т. С. Ківалова, В. С. Дмитришин, О. О. Кулініч, Л. Д. Романадзе та ін. За заг. ред. О. І. Харитонової. 3-тє вид. стереотип. К.: Юрінком Інтер, 2023. 540 с.

Про вищу освіту: Закон України від 01.07.2014 № 1556-VII, зі змінами та доповненнями. Законодавство України. База даних / Верховна рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1556-18#Text>

Про затвердження вимог до оформлення дисертацій : наказ Міністерства освіти і науки України від 12.01.2017 р. № 40. Офіційний вісник України. 2017. № 20. С. 136-141.

Про освіту: Закон України від 05.09.2017 № 2145-VIII., зі змінами та доповненнями. Законодавство України. База даних / Верховна рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-19#Text>

Публічне управління та адміністрування: вступ до спеціальності : навч. посіб. / О. О. Долженков. Одеса : видавець Букаєв Вадим Вікторович, 2019. 190 с.

Публічне управління та адміністрування: посіб. для підгот. до єдиного державного кваліфікаційного іспиту за спеціальністю 281 «Публічне управління та адміністрування» на другому (магістерському) рівні вищої освіти / за заг. ред. В. С. Шебаніна. Миколаїв : МНАУ, 2021. 170 с.

Публічне управління та адміністрування: теоретичні та практичні аспекти: Навч. посібник / С. В. Панченко, О.Г. Дейнека, О. В. Дикань та ін. Харків: УкрДУЗТ, 2019. 380 с.

Стандарт вищої освіти України другого (магістерського) рівня вищої освіти ступеня «магістр» галузь знань 28 Публічне управління та адміністрування за спеціальністю 281 Публічне управління та адміністрування затверджений наказом Міністерства освіти і науки України від 04.08.2020 р. № 1001. URL: <https://mon.gov.ua/static-objects/mon/sites/1/vishcha-osvita/zatverdzeni%20standarty/2020/08/05/281publichne-upravlinnya-ta-administruvannya-magistr.pdf>

ІНТЕРНЕТ-РЕСУРСИ

Державна служба статистики України. URL: <http://www.ukrstat.gov.ua>

Державна система правової охорони інтелектуальної власності. URL: <http://www.ukrpatent.org>

Науково-дослідний інститут інтелектуальної власності національної академії правових наук України. URL: www.ndiiv.org.ua

Інтелектуальна власність в країні. URL: <http://www.intelvas.com.ua>

Національна бібліотека України імені В.І. Вернадського. URL: <http://www.nbuv.gov.ua>

Національна бібліотека України імені Ярослава Мудрого. URL: <http://www.nplu.kiev.ua>

Державне підприємство «Український інститут інтелектуальної власності». URL: www.ip-centr.kiev.ua

ДОДАТКИ

Додаток 1

(Приклад оформлення титульних аркушів)

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ЖИТОМИРСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ІВАНА ФРАНКА
Факультет/ навчально-науковий інститут _____
Кафедра _____

Реєстраційний № _____

Дата реєстрації _____

ТЕМА КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ

Кваліфікаційна робота
здобувача вищої освіти
другого (магістерського)
рівня вищої освіти
спеціальності _____

—
предметної
спеціальності _____
спеціалізації _____

—
освітньої
програми _____

_____

_____

—
(Прізвище, ім'я, по батькові)

Науковий керівник:

_____

—
(посада, науковий ступінь, вчене звання)

_____

—
(Прізвище, ім'я, по батькові)

Рекомендована до захисту
рішенням кафедри права та публічного управління

Протокол № _____ від «___» _____ 20__ р.

Зав. кафедри _____

(підпис)

(Власне ім'я ПРІЗВИЩЕ)

Житомир – 20__

**Дата
захисту**

_____

**Результат
захисту**

Оцінка		
за університетською шкалою	за 100 бальною шкалою	ЄКТС

**Голова
ЕК**

_____

(підпис)

_____

—
(Власне ім'я ПРІЗВИЩЕ)

**Члени
ЕК**

_____

(підпис)

_____

—
(Власне ім'я ПРІЗВИЩЕ)

_____

(підпис)

_____

—
(Власне ім'я ПРІЗВИЩЕ)

_____

(підпис)

_____

—
(Власне ім'я ПРІЗВИЩЕ)

**Секретар
ЕК**

_____

(підпис)

_____

—
(Власне ім'я ПРІЗВИЩЕ)

ЗМІСТ

ВСТУП	3
РОЗДІЛ 1. НАЗВА РОЗДІЛУ	6
1.1. Назва підрозділу	6
1.2. Назва підрозділу	12
Висновки до розділу 1	17
РОЗДІЛ 2. НАЗВА РОЗДІЛУ	18
2.1. Назва підрозділу	18
2.2. Назва підрозділу	24
Висновки до розділу 2	32
РОЗДІЛ 3. НАЗВА РОЗДІЛУ	33
3.1. Назва підрозділу	33
3.2. Назва підрозділу	40
Висновки до розділу 3	48
ВИСНОВКИ	49
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ ТА ЛІТЕРАТУРИ	54
ДОДАТКИ	60

ПЕРЕЛІК УМОВНИХ ПОЗНАЧЕНЬ І СКОРОЧЕНЬ

ЗМІ	– засоби масової інформації
ЗУ	– закони України
ООН	– Організація Об'єднаних Націй
ПАУ	– публічно-адміністративне управління
ПУ	– публічне управління
....	– .....

**Приклад оформлення бібліографічних описів
у Списку використаних джерел і літератури
(за ДСТУ 8302:2015, згідно з наказом МОН № 40 від 12.01.2017 р.)**

<p>ДСТУ 8302:2015 (п. 4.4.) не скасовує елементи й знаки ДСТУ ГОСТ 7.80 і ДСТУ ГОСТ 7.1, враховує інші державні стандарти, але дозволяє для бібліографічного посилання бібліографічний запис «з урахуванням» певних особливостей.</p> <p align="center">ОСНОВНІ ЗМІНИ Й СПРОЩЕННЯ ДЛЯ БІБЛІОГРАФІЧНИХ ПОСИЛАНЬ:</p>
<p>1. Бібліографічний запис починається з прізвищ одного, двох чи трьох авторів, відтак після скісної (у відомостях про відповідальність) авторів не повторюють.</p>
<p>2. Бібліографічні записи видань починають з назви, якщо авторів чотири і більше, але дозволяється – «за потреби» – починати з прізвищ і такі записи.</p>
<p>3. Замість крапки й тире на позначення межі рубрик бібліографічного опису «рекомендовано застосовувати» крапку.</p>
<p>4. Замість // можна ставити крапку, але це стосується лише підрядкового й внутрішньотекстового посилань (п. 4.9.1). І тоді назва документа, з якого взято складник, обов'язково графічно увиразнюється (виділяється курсивом). Однак у бібліографічному посиланні на архівний документ (п.8.2.1) між заголовком бібліографічного запису (автор і назва чи тільки назва) і пошуковими даними однозначно ставиться знак « // » з проміжками до та після.</p>
<p>5. Дозволено не зазначати матеріалу (як-от Електронний ресурс), дозволено не вказувати відомостей про серію, дозволено не подавати назви (імені) видавця.</p>
<p>6. Дозволено скорочувати згідно з ДСТУ 3582, ДСТУ 6095, ДСТУ 7093, ГОСТ 7.12. Звідси випливає, що до російських видань застосовується російський стандарт (н-д, Москва подається як М., Санкт-Петербург – як СПб), до іншомовних – ДСТУ 7093, а до українських – ДСТУ 3582, за яким усі назви (крім назв періодичних і продовжуваних видань) не скорочують (тому Київ – повністю).</p>
<p>7. Дозволено не брати у квадратні дужки відомості, запозичені не з титульної сторінки, але п. 8.6 зберігає квадратні дужки для сформульованої дослідником назви безіменного архіву.</p>
<p>8. Для електронних ресурсів дозволено зазначати замість слів «Режим доступу» аббревіатуру URI або URL, але ДСТУ 8302:2015 вимагає вказувати для електронних ресурсів віддаленого доступу також дату оновлення (до електронної адреси) й дату звернення (після). Крім того, довгу адресу можна переносити в наступний рядок, але ділити після знаку «/».</p>
<p>9. Оскільки ДСТУ 8302:2015 ґрунтується на ГОСТ 7.1:2006, в оформленні багатотомних видань можливі паралельні варіанти порядку запису: 1) зазначати окремий том одразу після загальної кількості томів, 2) вказувати том вкінці, після року (і тоді кількість томів – через двокрапку). Назви томів вказувати не обов'язково (у бібліографічних посиланнях подається інформація, достатня для ідентифікації джерела). Якщо і номер окремого тому не вказується в бібліографічному записі, то має бути зазначений у посиланні в тексті роботи (у квадратних дужках, між номером джерела й сторінкою).</p>
<p>10. Відомості про перевидання (н-д, 2-ге вид., доп. і перероб.), за ДСТУ 8302:2015, вказують після області відповідальності перед видавничою інформацією (раніше подавалися перед інформацією про редакторів, упорядників та ін.).</p>

**ПРИКЛАДИ ОФОРМЛЕННЯ БІБЛІОГРАФІЧНИХ ЗАПИСІВ
з урахуванням ДСТУ 8302:2015**

Окремі видання з одним, двома або трьома авторами	Мойсієнко В. Історична діалектологія української мови. Північне (поліське) наріччя : підручник. Київ, 2016. 284 с. Підлужна Г. В., Светлакова Д. О. Формування комунікативних умінь молодших школярів засобами ігрових технологій на уроках рідної мови : навч.-метод. посіб. для студ. пед. ф-тів і вчителів почат. кл. Житомир, 2008. 91 с.
Праці чотирьох і більше авторів (варіанти запису, другий – тільки «за потреби», дозволяється також «та ін.»)	Ботаніка в таблицях і схемах : посіб. для учнів загальноосвіт. навч. закл., абітурієнтів та вчителів / Л. Є. Астахова та ін.; за ред. Г. Є. Киричук. 2-ге вид., випр. і доповн. Житомир, 2012. 271 с. Астахова Л. Є., Гарбар Д. А., Киричук Г. Є., Корнійчук Н. М., Перепелиця Л. М., Шелюк Ю. С. Ботаніка в таблицях і схемах : посіб. для учнів загальноосвіт. навч. закл., абітурієнтів та вчителів / за ред. Г. Є. Киричук. 2-ге вид., випр. і доповн. Житомир, 2012. 271 с.
Видання іноземною мовою (бібліографічний опис не перекладається)	Shevchuk A. M. Our Living English / edit. by Andriy Savenets. Zhytomyr, 2008. 254 p. Квеселевич Д. И. Современный русско-английский фразеологический словарь = Modern Russian-English Dictionary of Idioms : св. 5000 фразеологизмов соврем. рус. яз. М., 2002. 620 с.
Статті з періодичних видань (н-д, журналів)	Герус О. Ф. Про гіперголоморфні функції просторової змінної <i>Український математичний журнал</i> . 2011. № 4. С. 459–465. Sevast'yanov E. The Miniowitz and Vuorinen theorems for the mappings with non-bounded characteristics. <i>Israel Journal of Mathematics</i> . 2015. V. 209, Issue 2. P. 527–545. <u>Стадниченко А., Гирин В.</u> Вплив біотичних чинників на ритм серцевих скорочень у перлівницевих (Bivalvia, Unioninae, Anodontinae) <i>Вісник Львівського університету. Серія : Біологічна</i> . 2014. Вип. 64. С. 235–240.
Статті з неперіодичних (продовжуваних) видань (н-д, наукових збірників)	Юрчук О. «Для того, щоб дістатися світла, потрібно пройти темряву». Прикмети антиутопії у романі Ярослава Мельника «Маша, або Постфашизм» <i>Література світу: поетика, ментальність і духовність</i> : зб. наук. пр. Кривий Ріг, 2018. Вип. 11. С. 230–240. Гримашевич Г. Прислівники зі значенням «спосіб пересування людини» в середньополіських говірках Житомирської області. <i>Сучасні проблеми мовознавства та літературознавства</i> : зб. наук. пр. / відп. ред. І. В. Сабадош. Ужгород, 2016. Вип. 21 : Ареалогія й ономастика. С. 65–67.
Дисертації	Стельникович С. В. Нацистський окупаційний режим на території Житомирсько-Вінницького регіону і місцеве населення: паралелі існування й боротьби (1941–1944 рр.) : дис. ... д-ра іст. наук : 07.00.01 / Національний педагогічний університет імені М. П. Драгоманова. Київ, 2016. 522 с.
Автореферати дисертацій	Білобровець О. М. Суспільно-політичний рух поляків Правобережної України у 1863 – 1914 рр. : автореф. дис. ... канд. іст. наук : 07.00.01. Київ, 2006. 17 с.
Частини (статті чи твори) з окремих видань,	Чайковська В. Три кави на двох... <i>Лицар нескореного духу. Спогади про Євгена Концевича</i> / ред.-упоряд. Г. Цимбалюк. Житомир, 2014. С. 288–302.

колективних (енциклопедій, антологій тощо)	
Багатотомні видання (варіанти оформлення бібліографічного запису)	<p>Ільченко О. Твори. У 2 т. Т. 1. Козацькому роду нема переводу, або ж Мамай і Чужа Молодиця. Київ, 1979. 692 с.</p> <p>Ільченко О. Твори : у 2 т. Київ, 1979. Т. 1. 692 с.</p> <p>Ільченко О. Твори : у 2 т. Київ, 1979. Т. 1 : Козацькому роду нема переводу, або ж Мамай і Чужа Молодиця. 692 с.</p> <p>Етимологічний словник української мови : у 7 т. / редкол. О. С. Мельничук та ін. Київ : Наукова думка, 1983.</p>
Електронні ресурси, які дублюють паперові видання	<p>Конституція України : Закон від 28.06.1996 № 254к/96-ВР // База даних «Законодавство України» / ВР України. URL : http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96%D0%B2%D1%80 (дата звернення: 08.02.2012).</p> <p>Чернюк С. Л. Соціально-політична та літературна комунікації в епіцентрі: поезія Євромайдану (Майдану) // Intermarum: історія, політика, культура. 2014. № 1. С. 61–77. URL : http://nbuv.gov.ua/UJRN/inhpc_2014_1_8 (дата звернення: 28.01.2020).</p>
Електронні ресурси й інтернет-видання, наявні тільки в електронному вигляді	<p>Ліпісівський М. Л. Загальні особливості німецькомовної малої драми першої половини ХХ ст. // Текст. Контекст. Інтертекст : електрон. наук. журнал. 2017. Вип. 2. URL : http://text-intertext.in.ua/index.php?id=163 (дата звернення: 28.01.2020).</p> <p>Панченко В. «Вже я не Довженко, а чорт...» (історія однієї дружби) // ЛітАкцент. 31.08.2017. URL : http://litakcent.com/2017/08/31/vzhe-ya-ne-dovzhenko-a-chort-istoriya-odniyeyi-druzhbi/ (дата звернення: 28.01.2020).</p>
Архівні джерела	<p>Матеріали Ради Народних комісарів Української Народної Республіки // ЦДАВО України (Центр. держ. архів вищ. органів влади та упр. України). Ф. 1061. Оп. 1. Спр. 8—12. Копія; Ф. 1063. Оп. 3. Спр. 1—3.</p>
Стандарти	<p>ДСТУ 8302:2015. Бібліографічне посилання. Загальні положення та правила складання / Нац. стандарт України. Вид. офіц. [Уведено вперше; чинний від 2016-07-01]. Київ : ДП «УкрНДНЦ», 2016. 17 с.</p>

Додаток 5

Декану факультету/ директору навчально-наукового інституту

_____ (назва факультету/ навчально-наукового інституту)

Житомирського державного
університету імені Івана Франка
здобувача (-ки) _____ групи
рівня вищої освіти
(другого (магістерського))

_____ (факультету/ ІНН)

_____ форми навчання

(денної/ заочної)

спеціальності _____

предметної спеціальності _____

спеціалізації _____

освітньої програми _____

_____ форми фінансування

(державної/ контрактної)

_____ (Прізвище, ім'я, по батькові)

Контактний телефон: _____

Заява

Прошу дозволити мені виконувати кваліфікаційну (дипломну) роботу на
тему « _____ »
(назва теми)

та призначити науковим керівником _____ .
(науковий ступінь, вчене звання, прізвище, ім'я)

_____ 20__ р.

_____ (підпис)

Погоджено:

_____ (посада, науковий ступінь, вчене звання)

_____ (підпис)

_____ (Власне Ім'я Прізвище)

Здобувач вищої освіти

_____ (підпис)

_____ (Власне ім'я ПРІЗВИЩЕ)

**Науковий керівник
роботи**

_____ (підпис)

_____ (Власне ім'я ПРІЗВИЩЕ)

Додаток 7

ВІДГУК

на кваліфікаційну роботу здобувача вищої освіти

другого (магістерського) рівня вищої освіти

спеціальності _____

предметної спеціальності _____

спеціалізації _____

освітньої програми _____

_____ групи денної/ заочної форми навчання

_____ факультету/ навчально-наукового інституту

Житомирського державного університету імені Івана Франка

_____ (прізвище, ім'я, по батькові здобувача)

на тему: « _____ ».

Орієнтована структура відгука:

1. *Актуальність обраної теми дослідження.*
2. *Структурованість і логічність подання матеріалу.*
3. *Аналіз складових кваліфікаційної (дипломної) роботи (вступу, розділів, висновків, списку використаних джерел і літератури, додатків).*
4. *Ступінь новизни результатів дослідження.*
5. *Теоретична і практична значущість роботи (за наявності).*
6. *Мова написання, стиль подання матеріалу.*
7. *Позитивні аспекти та недоліки.*
8. *Висновок про рівень самостійності та відповідність формальним і змістовим вимогам, пропонована оцінка роботи.*

_____ (посада, науковий ступінь, вчене звання)

_____ (підпис)

_____ (Власне Ім'я Прізвище наукового керівника)

РЕЦЕНЗІЯ

на кваліфікаційну роботу здобувача вищої освіти

другого (магістерського) рівня вищої освіти

спеціальності _____

предметної спеціальності _____

спеціалізації _____

освітньої програми _____

_____ групи денної/ заочної форми навчання

_____ факультету/ навчально-наукового інституту

Житомирського державного університету імені Івана Франка

_____
(прізвище, ім'я, по батькові здобувача)

на тему: «_____».

Орієнтована структура рецензії:

1. *Актуальність обраної теми дослідження.*
2. *Структурованість роботи (основні складові відповідно до теми).*
3. *Відповідність змісту темі кваліфікаційної роботи.*
4. *Новизна результатів дослідження.*
5. *Теоретична і практична значущість роботи (за наявності).*
6. *Оцінка роботи: позитивна (досягнення роботи), негативна (недоліки роботи).*
7. *Рекомендації щодо оцінювання (заслуговує на високу позитивну, позитивну оцінку) тощо.*
8. *Пропонована оцінка роботи.*

_____
(посада, науковий ступінь, вчене звання)

_____
(підпис)

_____
(Власне Ім'я Прізвище рецензента)

**Критерії оцінювання кваліфікаційної (дипломної) роботи
в Житомирському державному університеті імені Івана Франка**

Кваліфікаційна (дипломна) робота оцінюється кожним із членів Екзаменаційної комісії за такими нерівнозначними критеріями: оформлення, зміст і структура роботи, рівень самостійності, рецензування й апробація дослідження, захист/ демонстрація роботи. За кожним із п'яти критеріїв оцінювання рівень визначається окремо. По тому набрані бали додаються, і таким чином кожен із членів Екзаменаційної комісії виводить пропоновану оцінку за захищену кваліфікаційну (дипломну) роботу.

У таблицях нижче подані критерії оцінювання (рядки) для кожного з рівнів за шкалою ЄКТС (колонки), у яких передбачено мінімальні (для рівня E), середні (для рівнів D, C, B) чи вищі (для рівня A) набрані бали. Межові значення (найнижчий чи найвищий бал певного рівня, наприклад, 82 чи 83 бали – найнижче B, 80 чи 81 бал – найвище C) проявляться в підсумковій оцінці (за роботу в цілому) – у тому випадку, коли виконання вимог оформлення, змісту, самостійності, рецензування та захисту/ демонстрації було не на одному, а на різних рівнях.

Наприклад, якщо за поданими в таблиці середніми показниками кожного рівня член комісії оцінив оформлення роботи на низьке «B», зміст і структуру роботи на вище «C», рівень самостійності – на «C», захист/ демонстрацію – на «B», а рецензування й апробацію – на низьке «B», у підсумку – за роботу в цілому – вийде $17+20+15+17+14=83$ б. (все ж рівень «B»).

Таблиця 1

Критерії оцінювання кваліфікаційної (дипломної) роботи (форма проведення – публічний захист)

РІВН I КРИТЕРІЇ	Робота / захист НЕ відповідають мінімальним вимогам для одержання позитивної оцінки	Робота / захист відповідає мінімальним вимогам для рівня E	Робота / захист відповідає середнім вимогам для рівня D	Робота / захист відповідає середнім вимогам для рівня C	Робота / захист відповідає середнім вимогам для рівня B	Робота / захист відповідає середнім чи максимальним вимогам для рівня A
1. Оформлення (максимум 20 балів): відповідні до	8-11 балів – робота має суттєві повторювані проблеми з	12 балів – робота має суттєві повторювані проблеми з	13-14 балів – робота в цілому оформлена за вимогами, але	15-16 балів – робота в цілому оформлена за вимогами, але	17-18 балів – робота в цілому оформлена за вимогами, в оформленні двох-трьох параметрів	19-20 балів – усі вимоги до оформлення роботи послідовно

<p>чинних вимог шрифту, кегль, міжрядкові та міжрядкові інтервали, відступи, поля, нумерація сторінок, наявність передбачених вимогами структурних елементів вступу й частин роботи, правильне оформлення ілюстративного матеріалу (за наявності), ідентичність заголовків у змісті й у тексті роботи, належне оформлення посилань і цитувань, чинне й уніфіковане оформлення бібліографії з урахуванням національних стандартів (або також за дозволеними міжнародними</p>	<p>оформленням принаймні чотирьох параметрів, зазначених у цьому критерії (наприклад, шрифт, структурні елементи вступу, бібліографія, мовна грамотність)</p>	<p>оформленням трьох параметрів, зазначених у цьому критерії (наприклад, кегль, міжрядкові інтервали, оформлення бібліографії)</p>	<p>стосовно двох параметрів, зазначених у цьому критерії, простежуються повторювані порушення чинних стандартів оформлення (наприклад, ідентичність заголовків та оформлення посилань)</p>	<p>стосовно одного параметру, зазначеного у цьому критерії, простежується системне порушення одного з чинних стандартів оформлення (наприклад, цитувань) або стосовно трьох-чотирьох параметрів – поодинокі помилки</p>	<p>допущені поодинокі помилки, які не мають системного характеру</p>	<p>дотримані, може містити деякі несистемні описки, робота вичитана, стиль науковий</p>
---	---	--	--	---	--	---

стандартами, що не є підставою для заниження оцінки), мовна грамотність, науковий стиль викладу						
<p>2. Зміст і структура роботи (максимум 24 бали): належний обсяг основного тексту, кількість і якість використаних джерел і літератури, відповідність об'єкта й предмету дослідження обраній темі, логічна й послідовна структура, оптимальне співвідношення обсягу окремих частин роботи, повнота розкриття теми, аргументованість викладу,</p>	<p>9-14 балів – виконання за кількома параметрами не відповідає критеріям до змісту і структури дослідження, поділ на розділи й підрозділи виходить за рамки теми або хибує на непослідовність, висновки не подають вирішення поставлених завдань, загалом тема дослідження не розкрита</p>	<p>15 балів – робота відповідає критеріям щодо кількості, але не щодо якості виконання дослідження, є значні проблеми з тим, що об'єкт чи предмет дослідження виходять за рамки теми або є вужчими, тобто не достатні для її розкриття, низька якість джерел і літератури також впливають на слабкі висновки, яким бракує конкретики</p>	<p>16-17 балів – обсяг основного тексту та кількість використаних джерел і літератури не перевищує мінімальних (за галузевими вимогами), простежуються окремі проблеми з якістю літератури, частина якої має застарілий або ненауковий характер, а також наявна неповнота чи поверховість розкриття теми, що помітно у висновках</p>	<p>18-20 балів – структура роботи логічна, в основному тема розкрита, лише окремі аспекти теми з'ясовано побіжно або поверхово, можуть бути поодинокі труднощі з аргументованістю викладу чи з джерельною базою, однак висновки подають вирішення поставлених завдань</p>	<p>21 бал – обсяг основного тексту та кількість опрацьованої літератури перевищують мінімальні норми, тема роботи цілком розкрита, висновки присутні та подають вирішення поставлених завдань, але мають місце окремі недоліки не принципового характеру, як-от логіка викладу чи конкретизація об'єкта дослідження</p>	<p>22-24 бали – роботу виконано на високому науково-теоретичному рівні, об'єкт і предмет дослідження представлено вповні, проведено ґрунтовне дослідження практичного матеріалу, виклад аргументований, структура логічна й послідовна, висновки присутні, чіткі й конкретні. Допускаються окремі неточності, що не впливають на результат</p>

<p>посутність висновків та їх відповідність поставленим завданням дослідження</p>						
<p>3. Рівень самостійності дослідження (максимум 18 балів): актуальність, наукова новизна, дотримання вимог академічної доброчесності</p>	<p>8-11 балів – робота не є самостійним дослідженням, має реферативний характер, простежуються численні порушення вимог академічної доброчесності</p>	<p>12 балів – робота є дослідженням з дуже низьким рівнем самостійності, має переважно репродуктивний характер. Тотального плагіату немає, але простежуються випадки компіляції</p>	<p>13 балів – робота є дослідженням з низьким рівнем самостійності, переважно здобувач вищої освіти систематизує наявні наукові результати (доробки) з цієї проблематики і навіть у практичному аналізі переважно спирається на здобутки інших. Трапляються поодинокі порушення вимог академічної доброчесності (наприклад, подекуди відсутність посилань)</p>	<p>14 балів – тема актуальна, робота є дослідженням з достатнім рівнем самостійності, яке переважно систематизує наявні наукові студії, однак окремий аспект практичного аналізу зроблений самостійно та претендує на наукову новизну, плагіат у немає, але вимоги академічної доброчесності дотримано не послідовно (наприклад, у списку літератури наявні праці та першоджерела, які насправді</p>	<p>15 балів – тема актуальна, робота є дослідженням з високим рівнем самостійності, яке в окремих аспектах доповнює наявні студії науковою новизною (це може бути частково новий об’єкт, частково новий предмет дослідження чи по-новому зроблена систематизація), допускається одиначне порушення вимог академічної доброчесності</p>	<p>16-18 балів – тема актуальна, робота є самостійним дослідженням, що доповнює наявні студії виразною науковою новизною (це може бути новий об’єкт, новий предмет дослідження або новий метод), у роботі послідовно дотримано вимоги академічної доброчесності</p>

				не були використані)		
<p>4. Рецензування й апробація (максимум 18 балів): зауваження й рекомендації щодо оцінювання роботи у відгуку наукового керівника й у зовнішній рецензії, наявність/ відсутність публікацій здобувачів вищої освіти за темою дослідження, виступів на наукових конференціях, семінарах, круглих столах тощо.</p>	<p>9 балів – відгук наукового керівника наявний, рецензія позитивна, але вказані суттєві недоліки роботи, здобувач вищої освіти (другого (магістерського) рівня) має принаймні одну публікацію (наукову статтю або тези) за темою дослідження</p>	<p>9 балів – відгук наукового керівника наявний, рецензія позитивна, але вказані суттєві недоліки роботи, здобувач вищої освіти (другого (магістерського) рівня) має принаймні одну публікацію (наукову статтю або тези) за темою дослідження</p>	<p>10-11 балів – зовнішня рецензія та відгук наукового керівника позитивні, але можливі посутні зауваження до одного із таких параметрів: повнота розкриття теми в цілому, аргументованість концепції роботи, рівень її самостійності, здобувач вищої освіти (другого (магістерського) рівня) має принаймні одну публікацію (наукову статтю або тези) за темою дослідження</p>	<p>12-13 балів – зовнішня рецензія та/ або відгук наукового керівника рекомендують добру оцінку, зауваження стосуються окремих аспектів дослідження і неповноти чи дискусійності лише деяких відповідних підрозділів роботи, здобувач вищої освіти має принаймні одну публікацію (наукову статтю або тези) за темою дослідження</p>	<p>14-15 балів – зовнішня рецензія та/ або відгук наукового керівника рекомендують високу оцінку, зауваження мають не принциповий характер та не знижують цінності роботи, здобувач вищої освіти має принаймні одну публікацію (наукову статтю або тези) за темою дослідження</p>	<p>16-18 балів – зовнішня рецензія та/ або відгук наукового керівника рекомендують високу оцінку, зауваження мають не принциповий характер, здобувач вищої освіти має принаймні одну публікацію (наукову статтю або тези) за темою дослідження</p>
<p>5. Захист (максимум 20 балів): виступ-презентація</p>	<p>1-11 балів – виступ наявний, відповіді на усі запитання відсутні та/ або хибні, у власній</p>	<p>12-13 балів – виступ наявний, відповіді на запитання поверхові та/ або</p>	<p>14-15 балів – виступ висвітлює окремі результати</p>	<p>16 балів – виступ відображає основні результати</p>	<p>17-18 балів – виступ відображає суть роботи і результати дослідження, унаочнений презентацією, відповіді на більшість</p>	<p>19-20 балів – виступ відображає результати дослідження, він чіткий і посутній,</p>

роботи, відповіді здобувача вищої освіти на запитання і зауваження голови та членів Екзаменаційної комісії	роботі здобувач вищої освіти не орієнтується	помилкові, жодного прикладу з дослідження, який би аргументував заявлені тези, не наводиться	дослідження, але не подає вирішення усіх поставлених завдань, значна частина запитань і зауважень від членів Екзаменаційної комісії викликає у здобувача вищої освіти труднощі з поясненням, але принаймні одна відповідь – правильна та ілюстрована прикладом із підрозділу роботи	дослідження, унаочнений презентацією, але окремі аспекти роботи (як-от актуальність чи предмет дослідження) не представлено належним чином, відповіді на більшість запитань присутні й лаконічні, але приклади переважно не наводяться, може бути одна відсутня/ хибна відповідь чи дві неповні	запитань осмислені, правильні, аргументовані, може бути частково неповна відповідь або труднощі із наведенням прикладів	унаочнений презентацією, відповіді на усі запитання правильні, повні, розгорнені, із наведенням прикладів, здобувач вищої освіти аргументовано захищає тези дослідження, демонструє високу культуру мови
--	--	--	---	---	---	--

Таблиця 2

Критерії оцінювання кваліфікаційної (дипломної) роботи (форма атестації – публічна демонстрація)*

РІВНІ I КРИТЕРІЇ	Робота / публічна демонстрація НЕ відповідають мінімальним вимогам для одержання позитивної оцінки	Робота / публічна демонстрація відповідає мінімальним вимогам для рівня E	Робота / публічна демонстрація відповідає середнім вимогам для рівня D	Робота / публічна демонстрація відповідає середнім вимогам для рівня C	Робота / публічна демонстрація відповідає середнім вимогам для рівня B	Робота / публічна демонстрація відповідає середнім чи максимальним вимогам для рівня A
1. Оформлення (максимум 14 балів): відповідні до чинних вимог	9 балів – робота має суттєві повторювані проблеми з оформленням	10 балів – робота має суттєві повторювані проблеми з оформленням	11 балів – робота в цілому оформлена за вимогами, але стосовно	12 балів – робота в цілому оформлена за вимогами, але стосовно	13 балів – робота в цілому оформлена за вимогами, в оформленні двох-трьох параметрів допущені	14 балів – усі вимоги до оформлення роботи послідовно дотримані, може

<p>шрифт, кегль, міжлітерні та міжрядкові інтервали, відступи, поля, нумерація сторінок, наявність передбачених вимогами структурних елементів вступу й частин роботи, правильне оформлення ілюстративного матеріалу (за наявності), ідентичність заголовків у змісті й у тексті роботи, належне оформлення посилань і цитувань, чинне й уніфіковане оформлення бібліографії з урахуванням національних стандартів (або також за дозволеними міжнародними стандартами,</p>	<p>принаймні чотирьох параметрів, зазначених у цьому критерії (наприклад, шрифт, структурні елементи вступу, бібліографія, мовна грамотність)</p>	<p>трьох параметрів, зазначених у цьому критерії (наприклад, кегль, міжрядкові інтервали, оформлення бібліографії)</p>	<p>двох параметрів, зазначених у цьому критерії, простежуються повторювані порушення чинних стандартів оформлення (наприклад, ідентичність заголовків та оформлення посилань)</p>	<p>одного параметру, зазначеного у цьому критерії, простежується системне порушення одного з чинних стандартів оформлення (наприклад, цитувань) або стосовно трьох-чотирьох параметрів – поодинокі помилки</p>	<p>поодинокі помилки, які не мають системного характеру</p>	<p>містити деякі несистемні описки, робота вичитана, стиль науковий</p>
--	---	--	---	--	---	---

<p>що не є підставою для заниження оцінки), мовна грамотність, науковий стиль викладу</p>						
<p>2. Зміст і структура роботи (максимум 14 бали): належний обсяг основного тексту, кількість і якість використаних джерел і літератури, відповідність визначення концептуальної задачі обраній темі, логічна й послідовна структура, оптимальне співвідношення обсягу окремих частин роботи, повнота розкриття теми, аргументованість викладу, присутність самостійного</p>	<p>9 балів – виконання за кількома параметрами не відповідає критеріям до змісту і структури дослідження, поділ на розділи й підрозділи виходить за рамки теми або хибує на непослідовність, висновки не подають вирішення поставлених завдань, загалом ідейно-тематичний аналіз роботи не розкритий</p>	<p>10 балів – робота відповідає критеріям щодо кількості, але не щодо якості розкриття творчого образу, є значні проблеми з тим, що ідейно-тематичний аналіз виходить за рамки теми або є вужчими, тобто не достатні для її розкриття, низька якість джерел і літератури</p>	<p>11 балів – обсяг основного тексту та кількість використаних джерел і літератури не перевищує мінімальних (за галузевими вимогами), простежуються окремі проблеми з розумінням специфіки та методів роботи, засобами реалізації режисерського задуму, а також наявна неповнота чи поверховість розкриття теми, що помітно у побудові драматичного аналізу</p>	<p>12 балів – структура роботи логічна, в основному тема розкрита, лише окремі аспекти теми з'ясовано побіжно або поверхово, можуть бути поодинокі труднощі з аргументованістю викладу чи з понятійним апаратом, однак засоби формування сценічного образу продумані, демонструють вирішення поставлених режисерських завдань</p>	<p>13 балів – обсяг основного тексту та кількість опрацьованої літератури перевищують мінімальні норми, тема роботи цілком розкрита, засоби формування сценічного образу продумані, демонструють вирішення поставлених режисерських завдань, але мають місце окремі недоліки неприципового характеру, як-от логіка викладу, шаблонність мислення у виборі й використанні елементів комплексу культурологічних і мистецтвознавчих знань</p>	<p>14 балів – роботу виконано на високому науково-теоретичному, культурологічному та мистецтвознавчому рівнях, комплекс спеціальних знань та побудова власних алгоритмів діяльності представлено вповні, проведено ґрунтовне дослідження практичного матеріалу, виклад аргументований, структура логічна й послідовна, задача й розкриття режисерського задуму чіткі й конкретні. Допускаються окремі неточності, що не впливають на результат</p>

цілеутворення, побудови власних алгоритмів діяльності						
<p>3. Рівень самостійності дослідження (максимум 13 балів): актуальність, наукова новизна, дотримання вимог академічної доброчесності</p>	<p>8 балів – робота не є самостійним дослідженням, має реферативний характер, простежуються численні порушення вимог академічної доброчесності</p>	<p>9 балів – робота є дослідженням з дуже низьким рівнем самостійності, має переважно репродуктивний характер. Тотального плагіату немає, але простежуються випадки компіляції</p>	<p>10 балів – робота є дослідженням з низьким рівнем самостійності, переважно здобувач вищої освіти систематизує наявні наукові результати (доробки) з цієї проблематики і навіть у практичному аналізі переважно спирається на здобутки інших. Трапляються поодинокі порушення вимог академічної доброчесності (наприклад, подекуди відсутність посилань)</p>	<p>11 балів – тема актуальна, робота є дослідженням з достатнім рівнем самостійності, яке переважно систематизує наявні наукові студії, однак окремий аспект практичного аналізу зроблений самостійно та претендує на наукову новизну, плагіат у немає, але вимоги академічної доброчесності дотримано не послідовно (наприклад, у списку літератури наявні праці та першоджерела, які насправді не були використані)</p>	<p>12 балів – тема актуальна, робота є дослідженням з високим рівнем самостійності, яке в окремих аспектах доповнює наявні студії науковою новизною (це може бути частково новий об'єкт, частково новий предмет дослідження чи по-новому зроблена систематизація), допускається одиначне порушення вимог академічної доброчесності</p>	<p>13 балів – тема актуальна, робота є самостійним дослідженням, що доповнює наявні студії виразною науковою новизною (це може бути новий об'єкт, новий предмет дослідження або новий метод), у роботі послідовно дотримано вимоги академічної доброчесності</p>

<p>4. Рецензування й апробація (максимум 13 балів): зауваження й рекомендації щодо оцінювання роботи у відгуку наукового керівника й у зовнішній рецензії, наявність/відсутність публікацій здобувачів вищої освіти за темою дослідження, виступів на наукових конференціях, семінарах, круглих столах тощо.</p>	<p>8 балів – відгук наукового керівника наявний, рецензія позитивна, але вказані суттєві недоліки роботи, здобувач вищої освіти (другого (магістерського) рівня) має принаймні одну публікацію (наукову статтю або тези) за темою дослідження</p>	<p>9 балів – відгук наукового керівника наявний, рецензія позитивна, але вказані суттєві недоліки роботи, здобувач вищої освіти (другого (магістерського) рівня) має принаймні одну публікацію (наукову статтю або тези) за темою дослідження</p>	<p>10 балів – зовнішня рецензія та відгук наукового керівника позитивні, але можливі посутні зауваження до одного із таких параметрів: повнота розкриття теми в цілому, аргументованість концепції роботи, рівень її самостійності, здобувач вищої освіти (другого (магістерського) рівня) має принаймні одну публікацію (наукову статтю або тези) за темою дослідження</p>	<p>11 балів – зовнішня рецензія та/ або відгук наукового керівника рекомендують добру оцінку, зауваження стосуються окремих аспектів дослідження і неповноти чи дискусійності лише деяких відповідних підрозділів роботи, здобувач вищої освіти має принаймні одну публікацію (наукову статтю або тези) за темою дослідження</p>	<p>12 балів – зовнішня рецензія та/ або відгук наукового керівника рекомендують високу оцінку, зауваження мають непринциповий характер та не знижують цінності роботи, здобувач вищої освіти має принаймні одну публікацію (наукову статтю або тези) за темою дослідження</p>	<p>13 балів – зовнішня рецензія та/ або відгук наукового керівника рекомендують високу оцінку, зауваження мають непринциповий характер, здобувач вищої освіти має принаймні одну публікацію (наукову статтю або тези) за темою дослідження</p>
<p>5. Публічна демонстрація (максимум 46 балів): виступ – роль у виставі, відповіді</p>	<p>1-21 бал – виступ наявний, проте досить слабе виконання ролі у виставі, відповіді на усі запитання відсутні та/ або</p>	<p>22-23 бали – виступ наявний, проте досить слабе виконання ролі у виставі, відповіді на запитання</p>	<p>24-28 балів – виступ позитивний, але не відображає вирішення усіх поставлених</p>	<p>29-33 бали – виступ відображає основний режисерський задум, проте виконання ролі у</p>	<p>34-37 балів – виступ відображає суть роботи і творчого задуму режисера, здобувач переконливо, яскраво виконав роль у виставі, відповіді на більшість запитань</p>	<p>42-46 балів – виступ відображає суть роботи і творчого задуму режисера, здобувач яскраво, професійно</p>

здобувача вищої освіти на запитання і зауваження голови та членів Екзаменаційної комісії	хибні, у власній роботі здобувач вищої освіти не орієнтується	поверхові та/ або помилкові	режисерських завдань, значна частина запитань і зауважень від членів Екзаменаційної комісії викликає у здобувача вищої освіти труднощі з поясненням, але принаймні одна відповідь – правильна та переконлива	виставі не досить яскраве, відповіді на більшість запитань присутні й лаконічні, але приклади переважно не наводяться, може бути одна відсутня/ хибна відповідь чи дві неповні	осмислені, правильні, аргументовані, може бути частково неповна відповідь або труднощі щодо здійснення глибокого драматургічного аналізу	виконав роль у виставі, відповіді на усі запитання правильні, повні, розгорнені, із наведенням прикладів, здобувач вищої освіти демонструє логіку мислення, високу культуру мови при глибоко обґрунтованому драматургічному аналізі
--	---	-----------------------------	--	--	--	---

*Примітка: для спеціальності 026 Сценічне мистецтво.

Оцінка кваліфікаційної (дипломної) роботи виводиться відкритим голосуванням як середнє арифметичне балів, виставлених для роботи в цілому (за п'ятьма критеріями) усіма членами Екзаменаційної комісії, присутніми на закритому засіданні Екзаменаційної комісії. Після обговорення набрані бали виставляються за 100-бальною шкалою (з округленням до цілого числа), переводяться в оцінку за університетською шкалою та за шкалою ЄКТС:

Шкала оцінювання знань здобувачів вищої освіти

Оцінка в балах	Оцінка за університетською шкалою	Оцінка за шкалою ЄКТС	
		Оцінка	Пояснення
90-100	<i>Відмінно</i>	A	відмінне виконання лише з незначною кількістю помилок
82-89	<i>Добре</i>	B	вище середнього рівня з кількома помилками
74-81		C	в цілому правильне виконання з певною кількістю суттєвих помилок

64-73	<i>Задовільно</i>	D	непогано, але зі значною кількістю недоліків
60-63		E	виконання задовольняє мінімальним критеріям
35-59	<i>Незадовільно</i>	FX	з можливістю повторного складання

